

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα, 4 Σεπτεμβρίου 2010, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.00', στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων», υπό την προεδρία του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής, Βουλευτή Α' Πειραιώς, κ. Βαΐτση (Βάη) Αποστολάτου, του Βουλευτή Β' Αθηνών, κ. Ιωάννη Βούρου, και της Βουλευτού Νομού Μεσσηνίας, κυρίας Κωνσταντίνας (Νάντιας) Γιαννακοπούλου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Σχολική Ζωή (ψυχαγωγία, ελεύθερος χρόνος, θέατρο, χορός, εορτές)» και «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β' Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΕ' Σύνοδος 2009 – 2010.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αραβιάδης Λεάνδρος (Νομός Φλώρινας), Αυλωνίτης Κωνσταντίνος (Νομός Κερκύρας), Βαμβακούσης Θωμάς (Νομός Κυκλάδων), Βουτσίνος Αχιλλέας (Νομός Κυκλάδων), Γαβρίνα Νικολέτα (Β' Αθήνας), Γεωργίου Ασπασία (Α' Πειραιά), Γκανά Μαρία (Νομός Φθιώτιδας), Δερμεντζή Μαρία (Νομός Καβάλας), Δημητρόπουλος Αλέξιος (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Διαμαντή Άρτεμις (Νομός Σερρών), Θεοφιλάτος Αναστάσιος (Νομός Κεφαλληνίας), Θωμά Αλεξάνδρα (Νομός Σερρών), Καλογήρου Χριστίνα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Καραγιάννης Ευάγγελος (Νομός Κοζάνης), Καρβούνης Γεώργιος (Νομός Βοιωτίας), Καρρά Ιωάννα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Κατσαγώνης Ελευθέριος (Νομός Χαλκιδικής), Κιτράκη Ελένη (Νομός Ρεθύμνου), Κορογιάννη Αικατερίνη (Νομός Αττικής), Κορωνίδου Χριστίνα (Κύπρος), Κόσσυφας Γεώργιος (Β' Αθήνας), Κοτσαμπασόπουλος Βασίλειος (Α' Θεσσαλονίκης), Κουκουβαΐδης Κωνσταντίνος (Α' Αθήνας), Κυριακίδης Χαράλαμπος (Νομός Πέλλας), Κωτόπουλος Πέτρος (Νομός Αττικής), Λάμπρου Στέργιος (Νομός Ευβοίας), Μαλάγα Αγγελική (Νομός Ευβοίας), Μάστορης Ελευθέριος (Β' Θεσσαλονίκης), Μαυροπεραστή Θεοδώρα (Α' Θεσσαλονίκης), Μηλιατζίδου Ραφαέλα (Νομός Ξάνθης), Μολογούσης Παναγιώτης (Α' Αθήνας), Μουμίν Εμρέ (Νομός Ροδόπης), Μουχτάρης Αλέξανδρος (Β' Αθήνας), Μπερτσάτου Αγγελική (Ν. Αφρική), Μποζάνης Κωνσταντίνος (Νομός Λέσβου), Νησανάκης Γεώργιος (Νομός Ρεθύμνου), Νικολαΐδης Πρόδρομος (Νομός Πέλλας), Νταναβάρα Αργυρώ (Α' Θεσσαλονίκης), Παπαδημητρίου Αθανάσιος (Νομός Δωδεκανήσου), Παπαδόπουλος Παναγιώτης (Νομός Μεσσηνίας), Παπασπυρόπουλος Ευάγγελος (Αυστραλία), Πάστρα Άννα (Νομός Ευρυτανίας), Παυλοπούλου Γκόλφω (Νομός Αχαΐας), Πεπονής Γεώργιος (Νομός Λασιθίου), Πογιατζής Σταύρος (Κύπρος), Προβιάς Γεώργιος (Νομός Μαγνησίας), Πυρίλλου Ηλιάννα (Κύπρος), Ραφοματιώτης Αριστείδης (Νομός Κορινθίας), Σαββαΐδης Αλέξανδρος (Νομός Δωδεκανήσου), Σακελλάρη Εμμανουέλλα (Νομός Λασιθίου), Σαμαρά Ειρήνη-Χρυσοβαλάντου (Επικρατείας, Ειδικά σχολεία), Σαμαρά Παναγιώτα (Νομός Ηλείας), Σαμαράς Νικόλαος (Νομός Πέλλας), Σιακούλης Αθανάσιος (Νομός Βοιωτίας), Σιμιτζή Σταυρούλα (Νομός Ευβοίας), Σκαπέτη Αικατερίνη (Β' Αθήνας), Σπύρου Αντιγόνη (Νομός Δωδεκανήσου), Συκαρά Σοφία-Νικολέττα (Νομός Αττικής), Συμεωνίδου Παρθένα (Νομός Ημαθίας), Τάχος Απόστολος (Επικρατείας-Δραστηριότητες), Τζαφέρι Ντιάνα (Επικρατείας-Δραστηριότητες), Τόπκας Σάββας (Β' Θεσσαλονίκης), Τουτουτζίδου Μαρία (Νομός Ημαθίας), Τόφα Αναστασία (Νομός Έβρου), Τσιάρτα Αντιγόνη (Λευκωσία), Χαμακιώτης Θωμάς (Α' Αθήνας), Χαρίτος Δημήτριος (Β' Πειραιά).

Στη συνεδρίαση παρέστησαν τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ.κ.: Ζαραμπούκα Σοφία, συγγραφέας, Άλκη Ζέα, Συγγραφέας, Αδάμη - Χατζοπούλου Αναστασία, Φιλολόγος, Φράγκου – Κικίλια Ρίτσα, καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών, Σιγάλας Χρήστος, τ. Σχολικός Σύμβουλος.

Επίσης, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης προσήλθε ο κ. Ευάγγελος Χρυσός, Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΒΑΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Καλημέρα σας. Αρχίζει η συνεδρίαση της Επιτροπής μας. Είμαι ιδιαίτερα συγκινημένος που εξακολουθεί και συνεχίζεται ο θεσμός αυτός. Σας καλωσορίζουμε και έχω τη μεγάλη χαρά και τιμή να σας παρουσιάσω τους ανθρώπους που παίζουν ενεργό ρόλο στην Επιτροπή αυτή, τα μέλη, δηλαδή, της Επιτροπής της «Βουλής των Εφήβων», που παρίστανται, την Πρόεδρο κ. Ζαραμπούκα Σοφία, και τα μέλη της Επιτροπής την κυρία Άλκη Ζέα συγγραφέα, την κυρία Αδάμη Αναστασία, την κυρία Φράγκου – Κικίλια Ρίτσα, και τον κ. Σιγάλα Χρήστο. Από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου παρευρίσκεται και είναι ιδιαίτερη χαρά για μας, ο κ. Σάββας Αντωνίου, ο οποίος φέρει και το θεσμικό τίτλο του Γενικού Επιθεωρητού Σπουδών της Μεγαλονήσου.

Από την πλευρά της Βουλής των Ελλήνων, θα ξεκινήσω από την κυρία, γιατί έτσι είθισται, παρότι παλαιότερος είναι ο κ. Βούρος, Η κυρία Νάντια Γιαννακοπούλου είναι Βουλευτής Μεσσηνίας του Π.Α.Σ.Ο.Κ., από τα πιο αξιόλογα νέα μέλη και πρέπει και μπορεί να είναι ένα ιδανικό παράδειγμα για εσάς. Ήδη είναι φέρουσα μητέρα - δεν τη λέω μέλλουσα μητέρα - διανύει τον πέμπτο μήνα της κύησης της και ωστόσο παραβρίσκεται εδώ, γιατί, αφενός, ζει ένα μεγάλο γεγονός προσωπικό και υπαρξιακό, αφετέρου, συμμετέχει σ' αυτή τη διαδικασία που δεν είναι θεσμικό παιχνίδι, έχει γίνει ένας πραγματικά θεσμός για εμάς. Δεξιά συμπροεδρεύει ο

κ. Γιάννης Βούρος, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της Β΄ Αθήνας, ένας διαπρεπής Αθηναίος πολίτης, ασχολούμενος πολλά χρόνια με τα κοινά και ο οποίος κυριολεκτικά επάξια κατέχει την έδρα του. Υπάρχει το προσωπικό της Βουλής και, βεβαίως, οι πρωταγωνιστές αυτού του γεγονότος εσείς.

Το λόγο έχει η Εισηγήτρια, Έφηβος Βουλευτής από την εκλογική περιφέρεια Έβρου, για την Επιτροπή μας Μορφωτικών Υποθέσεων, η δεσποινίς Τόφα Αναστασία, για έξι λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΟΦΑ (Νομός Έβρου – Εισηγήτρια): Αγαπητές συμμαθήτριες, αγαπητοί συμμαθητές, ονομάζομαι Αναστασία Τόφα και έρχομαι από το 3^ο Γενικό Λύκειο Αλεξανδρούπολης. Το θέμα, για το οποίο κλήθηκα να μιλήσω είναι η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Πριν γράψω την εισήγησή μου, «σερφάρισα» στο διαδίκτυο, για να δω, τι πιστεύει ο ενήλικος επιστημονικός κόσμος για την επιμόρφωση γενικώς και των εκπαιδευτικών, ιδιαιτέρως. Βρήκα πληθώρα πληροφοριών, τις διάβασα, αλλά με απώθησαν. Γιατί; Ήταν όλες πανομοιότυπες, γραμμένες σ' ένα λόγο ξύλινο, όπως συνηθίζουν να λένε οι μεγάλοι, άχρωμες και άσμες και τόσο μακριά από εμάς τους μαθητές.

Σήμερα, λοιπόν, θα σας μιλήσω για τους δασκάλους μας, όπως είναι στην πραγματικότητα και όπως θα θέλαμε να είναι. Παραπονούμαστε για καθηγητές που δεν μας καταλαβαίνουν, που είναι απρόσιτοι, που δεν ασχολούνται με τα προβλήματά μας, που δεν μας γνωρίζουν, που αδιαφορούν για εμάς, που είναι ανεπαρκείς στην επιστήμη τους. Για όλα τα παραπάνω τους χλευάζουμε και τους κατηγορούμε. Ζητούμε από την πολιτεία να διασφαλίσει, ώστε οι εκπαιδευτικοί να είναι πρώτα και πάνω απ' όλα άνθρωποι.

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού, σήμερα, είναι περισσότερο πολύπλοκος και πολυδιάστατος. Επειδή, εμείς τα παιδιά, λείπουμε πολλές ώρες από το σπίτι, χρειαζόμαστε στήριξη και καθοδήγηση, επίβλεψη και νουθεσία. Θέλουμε ο εκπαιδευτικός να αποτελεί πρότυπο που θα μιμούμαστε. Να διέπεται από αρχές ηθικές, να είναι δίκαιος. Κανένας μαθητής δεν ανέχεται διδάγματα ηθικοπλαστικά από ανθρώπους, που τα παραβαίνουν, για παράδειγμα, όταν ξέρουμε ότι οι καθηγητές του σχολείου ή της τάξης μας κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα σε συμμαθητές μας, χάνουμε το σεβασμό και την εμπιστοσύνη μας, τόσο στο σχολείο όσο και στην κοινωνία.

Πρέπει ο εκπαιδευτικός να είναι ελεγχόμενος για τη συμπεριφορά του και αυτό με οδηγεί στη δεύτερη πρότασή μου, τον παιδαγωγικό εξοπλισμό του εκπαιδευτικού. Να ξέρει πώς να κάνει το μάθημα, να εφαρμόζει το μέτρο, να έχει μεταδοτικότητα. Σήμερα, ο εκπαιδευτικός είναι ανεξέλεγκτος, κανένας δεν γνωρίζει τι γίνεται μέσα στην αίθουσα και βεβαίως, κανείς δεν πιστεύει τους μαθητές. Μήπως θα έπρεπε να υπάρχει κάποιος ανώτερος που θα επιβλέπει, θα ελέγχει και θα αξιολογεί τον εκπαιδευτικό, όπως εκείνος αξιολογεί εμάς και μάλιστα όχι με τόσο μετρήσιμα κριτήρια, πολλές φορές;

Ποιος εκπαιδευτικός, όμως, είναι κατάλληλος ηλικιακά να κάνει όλα τα παραπάνω; Νομίζω ότι η ηλικία δεν είναι καθοριστική, για το ρόλο που διαδραματίζει ο καθηγητής. Αντιθέτως, αυτό που μετράει για μένα πάνω απ' όλα είναι η προσωπικότητά του. Αν ζωγράφιζα τον τέλειο εκπαιδευτικό, θα έφτιαχνα έναν άνθρωπο κατ' αρχάς χαρούμενο και γελαστό, με διάθεση να μάθει το καινούργιο, κοινωνικό και με ενδιαφέροντα πλατιά πανανθρώπινα. Αθλητικό, πολύπλευρο με αγάπη γι' αυτό που κάνει, με αρχές και κανόνες, συνειδητοποιημένο, χωρίς κόμπλεξ, με γνώσεις και άποψη, δυνατό σε νου και σε σώμα, άξιο να σηκώσει το βάρος της παιδείας των μελλοντικών πολιτών, άξιο να πλάσει το μέλλον καλύτερο από το παρόν.

Ζητούμε, λοιπόν, από την πολιτεία να στείλει στα σχολεία ανθρώπους προετοιμασμένους για τη συγκεκριμένη δουλειά. Να μην τους παρατά στη μοίρα τους, να είναι κοντά τους για να τους βοηθά, αλλά και να τους ελέγχει, να τους πληρώνει σωστά για να μην εξευτελίζονται και οι ίδιοι και η παιδεία μας. Τέλος, ζητούμε εκπαιδευτικούς ανθρώπους και όχι μηχανές, δασκάλους και όχι χειριστές - διαχειριστές της τεχνολογίας. Ανθρώπους με προσωπικότητα, που θα μας μάθουν να σκεφτόμαστε και να φερόμαστε, που θα μας προετοιμάσουν για τα μελλούμενα και θα μας εμπνεύσουν αξίες και ιδανικά. Είναι έργο της πολιτείας να βρει τον τρόπο. Ευχαριστώ.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να ακολουθήσει η κλήρωση των ονομάτων των συμπροεδρευόντων.

Όσο εξελίσσεται η διαδικασία της κληρώσεως, θα εκμεταλλευτώ το χρόνο αυτό, για να σας πω ότι θέλησα να συμμετάσχω και φέτος σε αυτό το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων», γιατί, πραγματικά, πιστεύω ότι γενικότερα η παιδεία, είναι το Α και το Ω, που χρειάζεται ένας άνθρωπος. Μεγάλα και σπουδαία λόγια γι' αυτήν έχουν πει πάρα πολλοί σπουδαίοι άνθρωποι. Θα σας θυμίσω, εάν έχετε ακούσει, εσείς που είστε τόσο νέοι, τον Βίκτωρα Ουγκώ που έλεγε ότι η Ελλάδα είναι ο κόσμος όλος συμπτυκνωμένος ή, αν θέλετε, η γη όλη εκφράζει την Ελλάδα. Σήμερα, που δεν ζούμε χρόνια φιλελληνισμού, αλλά βιώνουμε αυτά τα χρόνια της κρίσης, πιστεύουμε οι περισσότεροι ότι η παιδεία είναι το πρώτο εργαλείο, το οποίο θα μπορέσει να μας δώσει λύσεις, γιατί αν υπάρχει ένα βασικό πρόβλημα, είναι το θέμα της παιδείας, το θέμα που συζητάμε στην Επιτροπή αυτή.

Ένα πολύ μικρό σημείωμα που είχα βρει από τη μεγάλη φιλελληνίστρια και ελληνίστρια Ζακλίν ντε Ρομιγύ, έλεγε ότι το παιδί από τις πρώτες τάξεις του σχολείου μαθαίνει να ζει σε μια κοινωνία, μόνο με την αποδοχή μιας συλλογικής προσπάθειας, μιας αμοιβαίας ευγένειας και ενός σεβασμού της γνώμης του άλλου. Αυτά τα τρία πράγματα, ο σεβασμός της γνώσης του άλλου, η αμοιβαία ευγένεια και η αποδοχή της συλλογικής πειθαρχίας, πράγμα που θα πει οι κανόνες με τους οποίους ζούμε σε μια συντεταγμένη πολιτεία, είναι αποκύημα παιδείας. Αυτό σημαίνει κοινωνία και δεν μπορούμε να στερηθούμε αυτήν την παιδεία. Είναι αλήθεια και κυριολεξία ότι είστε το μέλλον μας. Δεν ξέρω πόσο σας αφορά αυτό και πόσο σας κολακεύει, ωστόσο ρεαλιστικά είναι κυριολεκτικά η μόνη αλήθεια.

Το θέμα της παιδείας δεν είναι να μάθετε μόνο δύο γράμματα ή να κάνετε μία δουλειά, αλλά είναι να σας μάθει αξίες και αρετές, πράγματα τα οποία μαθαίνει μόνο η ελληνική παιδεία. Αυτό, πιστέψτε με, δεν έχει

καμία φιλελληνική, με την έννοια του ελληνοκεντρισμού, σοβινιστική, όπως θα έλεγε ένας Γάλλος, έννοια. Εδώ, θα σας θυμίσω μια μεγάλη φράση του Βιλαμόβιτς «Όποιος επιθυμεί να γίνει άνθρωπος, πρέπει πρώτα να γίνει Έλληνας». Γιατί, όταν φτάσετε να ακούσετε την Αντιγόνη, στο θέατρο που ο κ. Βούρος τόσο καλά ξέρει, εκεί θα καταλάβετε τι είναι νόμος, πού βρίσκονται οι θεοί, που οι άνθρωποι, τί είναι η ζωή, κυρίως, τί είναι η αγάπη και γιατί πρέπει να είναι ο γνώμονας για καθετί που κάνουμε στη ζωή μας. Η αγάπη είναι για τον άλλο και η αγάπη κυρίως για τη δουλειά που θα κάνετε. Τη δουλειά που σήμερα, εκτός από παιδεία, πρέπει να έχετε στα χρόνια αυτά, που δεν υπάρχει δουλειά, που πρέπει να δουλεύετε από πάρα πολύ νέοι, για να φτάσετε στα συντάξιμα χρόνια και αυτό είναι μια αλήθεια, την οποία πρέπει, κυριολεκτικά, να αγαπάτε. Αυτό θα το κάνετε μόνο, εάν έχετε τη σωστή παιδεία, δηλαδή, αυτό για το οποίο κουβεντιάζουμε σήμερα.

Μέχρις ότου να γεμίσει η κάλη με τα ονόματά σας, για να γίνει, στη συνέχεια, η κλήρωση, θα σας πω αυτό, που πράγματι, πίστευα και επίσης, έμαθα από την Γαλλίδα – Ελληνίδα κυρία Ζακλίν ντε Ρομιγύ, ότι πιστεύω βαθειά πως η παιδεία είναι ένα θαύμα. Είναι αυτό το θαύμα που βλέπω εδώ. Εσείς που δεν είστε αιρετοί άρχοντες, εσείς που δεν νομοθετείτε, αλλά κάθεστε σε αυτά τα έδρανα της ιστορικής αίθουσας της Γερουσίας και συμμετέχετε σε μια διαδικασία τιμής για τους άλλους, για τους πολίτες, ως πολίτες και το οποίο, ακριβώς, σας δίνεται, λόγω της παιδείας που ακολουθείτε και της φιλομάθειας που έχετε δείξει μέχρι σήμερα. Παρακαλώ να ακολουθήσει η διαδικασία της κληρώσεως. Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι εκτός από το μεγάλο ταλέντο, το συγχρονισμό στην εποχή και στη στιγμή, χρειάζεται και ο παράγων τύχη, γι' αυτό και είχαν τη θεά τύχη σε κάθε πόλη.

(Στο σημείο αυτό γίνεται η κλήρωση)

Τα αποτελέσματα της κληρώσεως είναι η κυρία Αντιγόνη Τσιάρτα από τη Λευκωσία, και ο κ. Γιώργος Κόσσυφας από την Β' Αθήνας. Παρακαλώ οι δύο νέοι που κληρώθηκαν να έλθουν εδώ, για να συμπροεδρεύσουν.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Χαμακιώτης.

ΘΩΜΑΣ ΧΑΜΑΚΙΩΤΗΣ (Α' Αθήνας): Καλημέρα σας. Λέγομαι Χαμακιώτης Θωμάς, από το 18^ο Λύκειο Αθηνών και θα σας μιλήσω, αρχικά, για την παιδεία. Σε αυτή την εποχή, η παιδεία και η ομαλή λειτουργία της είναι αστάθμητος παράγοντας για κάθε κράτος, που θέλει να αποκαλείται ανεπτυγμένο. Αυτό προϋποθέτει οργάνωση από την πλευρά του κράτους, επιμονή και θέληση. Η παιδεία ξεκινάει από τα πρώτα χρόνια της ζωής του ανθρώπου, μέσα από την οικογένεια, σε συνδυασμό με την εξειδικευμένη παιδεία, που θα έπρεπε να προσφέρουν τα σχολεία, ώστε να καταστήσουν ένα νέο άνθρωπο, ολοκληρωμένο, με σύγχρονες πάγιες αντιλήψεις, αλλά και ακλόνητες πεποιθήσεις για τον κόσμο και την κοινωνία, που τον περιβάλλει.

Η παιδεία που αποκομίζουν οι σύγχρονοι νέοι, μέσα από τα σχολεία, χαρακτηρίζεται τουλάχιστον ελλιπής. Το κράτος, με δική του πρωτοβουλία, θα πρέπει να δώσει κίνητρα και ώθηση σε αυτόν τον τομέα, με ποικίλους τρόπους.

Αρχικά, θεωρώ πως είναι απαραίτητος ο επιστημονικός έλεγχος για την καταλληλότητα του κάθε καθηγητή, πριν μπει στη σχολική αίθουσα. Δεν πρέπει να αποτελεί μοναδικό κριτήριο η γνώση κάθε καθηγητή, αλλά και η δυνατότητά του να μεταδώσει τις γνώσεις του, με τη δυνατότερη απλότητα στο μαθητή. Είναι, λοιπόν, ευνόητο πως θα έπρεπε να δημιουργηθεί μια επιτροπή, που να αφορά στον έλεγχο των καθηγητών, δοκιμαστικά, σε τμήματα.

Η εξέλιξη της παιδείας προϋποθέτει μια συνεχή επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, ώστε και οι ίδιοι να μη μένουν στάσιμοι στην προσωπική τους σταδιοδρομία και να έχουν κάθε μέρα να προσφέρουν παραπάνω γνώση στους μαθητές. Η εξέλιξη της παιδείας μέσα από τη συνεχή επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, δεν είναι άσχετη με το ηλικιακό όριο για τους καθηγητές. Λαμβάνοντας υπόψη το χάσμα των γενεών, είναι ειρωνικό καθηγητές μεγάλης ηλικίας να επιχειρούν να διδάξουν σύγχρονα μαθήματα στους νέους. Και είναι σαφές, πως αν δεν υπάρχει συνεχής επιμόρφωση στους καθηγητές, θα ήταν προτιμότερο να πέσει το ηλικιακό όριο, καθώς η παιδεία έχει ανάγκη από οξυγόνο και νέους ανθρώπους, με καινοτόμες και σύγχρονες ιδέες, γύρω από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Επίσης, θα πρέπει να γίνονται συχνά σεμινάρια, γύρω από εθνικούς, κοινωνικούς και διεθνείς προβληματισμούς, ώστε ο εκπαιδευτικός να απολαμβάνει συνεχούς επιμόρφωσης και ενημέρωσης, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση, για ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό. Η ενημέρωση μέσα από τα σεμινάρια θα πρέπει να δίνει στον παρευρισκόμενο εκπαιδευτικό νέες γνώσεις, πέρα από τα δικά του γνωστικά πεδία, δίνοντας του νέες ιδέες και ώθηση για επιπλέον μόρφωση. Θα 'ταν, λοιπόν, σημαντικό κριτήριο για την επιλογή εκπαιδευτικών και ο αριθμός των σεμιναρίων που έχει παρευρεθεί.

Ανεξαρτήτως του κόμματος που βρίσκεται στην εξουσία και της διαδοχής αυτού, η πολιτεία πρέπει να κάνει αποφασιστικά βήματα, ώστε να φτάσουμε σε αυτό που αποκαλούμε και προσμένουμε όλοι μας, σταθερό και ανεπηρέαστο από εξωτερικούς και κομματικούς παράγοντες, σύστημα παιδείας. Όλα αυτά προϋποθέτουν αστείρευτη υπομονή και τήρηση συγκεκριμένου πλάνου και τα αποτελέσματα θα γίνουν αντιληπτά σε βάθος χρόνου, καθώς πρέπει να θυμόμαστε ότι η Ρώμη δεν χτίστηκε σε μία μέρα.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Πάντως, χωρίς να σας προκαταλάβω, θα σας πω ότι υπάρχουν μεγάλοι δάσκαλοι, οι οποίοι είναι πολύ νεότεροι ακόμα και από σας. Μεγάλοι δάσκαλοι, οι οποίοι υπάρχουν και είναι και παρευρισκόμενοι εδώ. Ωραίος ο λόγος σας.

Το λόγο έχει η κυρία Τουτουτζίδου.

ΜΑΡΙΑ ΤΟΥΤΟΥΝΤΖΙΔΟΥ (Νομός Ημαθίας): Κυρίες και κύριοι, αξιότιμοι Έφηβοι Βουλευτές, που παραβρίσκεστε σήμερα εδώ στη Βουλή, ονομάζομαι Τουτουτζίδου Μαρία και έρχομαι από το Νομό Ημαθίας. Σήμερα, ο σκοπός της συνεδρίασής μας είναι σχετικός με τη σχολική ζωή ενός εφήβου, δηλαδή, είναι η δραστηριοποίησή του εντός και εκτός του σχολικού περιβάλλοντος, η οποία θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι ελάχιστη, αφού οι μαθητές δεν έχουν ελεύθερο χρόνο, λόγω των φροντιστηρίων και το σχολείο δεν συμβάλλει στην «καλή» ψυχαγωγία τους, όπως είναι το θέατρο, ο κινηματογράφος που θεωρούνται ως η έβδομη τέχνη και οι εκθέσεις ζωγραφικής και τα μουσεία. Αντιθέτως, τα παιδιά καταναλώνουν τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο τους σε ανούσια πράγματα, όπως είναι η τηλεόραση, τα βιντεοπαιχνίδια και το διαδίκτυο, ενώ το σχολείο θα μπορούσε να εντάξει στο πρόγραμμά του την αισθητική αγωγή, την τέχνη του θεάτρου και τη μουσική.

Οι επιστήμονες απέδειξαν ότι ο εγκέφαλός μας αποτελείται από δύο μέρη, το 50% της λογικής και το άλλο 50% με έφεση στις Τέχνες. Αν το σχολείο και το εκπαιδευτικό μας σύστημα επιδιώκει να προικίσει μόνο το 50% του εγκεφάλου, δηλαδή, της λογικής, τότε συνώνυμη, το κράτος δεν θέλει ολοκληρωμένους ανθρώπους, αλλά μισούς. Φανταστείτε έναν άνθρωπο, ο οποίος λειτουργεί και με τα δύο ημισφαίρια του εγκεφάλου του. Φανταστείτε πόσο καλύτερη θα ήταν η ποιότητα ζωής στην Ελλάδα και ότι θα αποφεύγαμε όλα τα σκάνδαλα, αφού οι άνθρωποι θα είχαν γίνει πιο ευαίσθητοποιημένοι. Επίσης, δεν θα βυθιζόμασταν στο βούρκο που αποκαλούμε οικονομική κρίση.

Άλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι οι αρχαίοι Έλληνες είχαν ως πρωτεύοντα μαθήματα τις Τέχνες. Τελευταίο και πολύ σημαντικό, τα άτομα που διδάσκονται Τέχνες έχουν πιο «κοφτερό μυαλό» από ένα κοινό άτομο. Για παράδειγμα, το παιδί που ασχολείται με ζωγραφική αντιλαμβάνεται αλλιώς το χώρο και τα χρώματα. Επομένως, εξασκεί συνέχεια το μυαλό του και τη φαντασία του. Τα παιδιά που ασχολούνται με τις Τέχνες, όπως είναι λογικό, έχουν αυξημένη δυνατότητα στα θετικά μαθήματα, αφού χρησιμοποιούν και τα δύο ημισφαίρια του εγκεφάλου τους. Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε πολύ και εμείς, γιατί ήταν πολύ ενδιαφέρουσα η προσέγγιση που έκανες για τα δύο ημισφαίρια. Ουσιαστικά, το ένα έχει να κάνει με το συναίσθημα, αυτό που λες «Τέχνες» και με τη φύση και το άλλο έχει να κάνει με τη λογική. Το πρώτο είναι το «γυναικείο» και το δεύτερο το «ανδρικό». Μας διευκολύνεις να προχωράμε καλά.

Το λόγο έχει η κυρία Συμεωνίδου.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ (Νομός Ημαθίας): Αξιότιμοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, ονομάζομαι Συμεωνίδου Παρθένα και είμαι μαθήτρια του τρίτου γενικού λυκείου Βέροιας. Έχουμε συγκεντρωθεί στο χώρο της Βουλής, για να συζητήσουμε κάποια θέματα, που μας αφορούν άμεσα, και που, πολλές φορές, μας επηρεάζουν αρνητικά. Είναι στο χέρι μας να επιβληθούμε σε όλα αυτά που δυσχεραίνουν τη ζωή μας και να ζήσουμε αξιοπρεπώς.

Είναι κοινώς αποδεκτό πως ο χαρακτήρας των παιδιών διαμορφώνεται σαφώς στο οικογενειακό περιβάλλον, αλλά πολύ περισσότερο στο σχολικό περιβάλλον, καθώς εκεί περνούν τις περισσότερες ώρες της ημέρας. Αυτοί, που διαμορφώνουν το χαρακτήρα των παιδιών, είναι ως επί το πλείστον οι εκπαιδευτικοί. Θα μπορούσαμε να πούμε πως κατευθύνουν τον τρόπο σκέψης του μαθητή - παιδιού και του μαθαίνουν τρόπους σωστής συμπεριφοράς.

Θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα σε όλους σας. Επιτυγχάνονται όλα όσα προανέφερα; Είναι όλοι οι εκπαιδευτικοί, πρότυπο προς μίμηση για τους μαθητές; Σαφώς υπάρχουν εκπαιδευτικοί που επιτελούν σωστά τη δουλειά τους, αλλά νομίζω πως το ποσοστό είναι αρκετά μικρό. Το πρόβλημα ξεκινάει, όταν οι εκπαιδευτικοί μπαίνουν μέσα στην αίθουσα και μοναδικός σκοπός τους είναι να προλάβουν να ολοκληρώσουν την ύλη ενός μαθήματος. Τα πλαίσια του μαθήματος κινούνται μόνο γύρω από κάποιες σελίδες, που πρέπει τα παιδιά να αποστηθίσουν, χωρίς να υπάρχει κάποιο επικοινωνιακό πλαίσιο μεταξύ μαθητή και εκπαιδευτικού.

Πιστεύω πως έργο των εκπαιδευτικών είναι να μάθουν να αγαπούν τους νέους και να νοιάζονται γι' αυτούς, να μην θεωρούν πως είναι υποδεέστεροι ή πως η μόνη λειτουργία τους είναι να διαβάζουν, να τους εξετάζουν και έτσι να τελειώνει η σχολική ώρα. Εάν επιτευχθεί αυτός ο σκοπός, δηλαδή, αφενός να υπάρχει σεβασμός προς τον εκπαιδευτικό και γενικά ο εκπαιδευτικός να είναι πιο φιλικός με τους μαθητές, να ξεφεύγει, δηλαδή, από τα πλαίσια του μαθήματος. Πιστεύω πως κάποιες συζητήσεις μεταξύ εκπαιδευτικών και μαθητών μπορεί να καταστούν πολύ πιο σημαντικές για έναν έφηβο, όπως εκφέροντας έναν προβληματισμό, κάποια άποψη για ένα ζήτημα που απασχολεί τη νεολαία, παρά μια σελίδα ιστορίας ή μαθηματικών.

Τέλος, πιστεύω πως έργο των εκπαιδευτικών είναι να διαμορφώσουν σωστούς χαρακτήρες, έχοντας μια καλύτερη σχέση με τους μαθητές και έπειτα να τους μεταδίδουν τις απαραίτητες γνώσεις. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Εμείς ευχαριστούμε πάρα πολύ, κυρία Παρθένα Συμεωνίδου.

Ο Έφηβος Βουλευτής, Απόστολος Τάχος, έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΧΟΣ (Επικρατείας – Δραστηριότητες): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε. κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές.

Αρχικά, θέλω να ευχαριστήσω όλους αυτούς που εμπνεύστηκαν και υλοποίησαν την ιδέα που λέγεται, σήμερα, «Βουλή των Εφήβων». Και όλοι μαζί να θυμηθούμε τον αιώνιο Έφηβο Βουλευτή και πρώτο Πρόεδρο, τον Αντώνη Σαμαράκη, που μέσα σε αυτή την αίθουσα, απευθυνόμενος στους Έφηβους Βουλευτές

αναρωτήθηκε ποια είναι η πραγματική ζωή των νέων, και με πολύ ρεαλισμό είπε ότι η ζωή όλων μας είναι η διεκπεραίωση του εικοσιτετραώρου μας.

Το θέμα, στο οποίο θέλω να αναφερθώ, αν και είναι χιλιοειπωμένο, αφορά τις σχέσεις του αθλητισμού και του σχολείου, 6 χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να κάνω μια προσωπική αναφορά. Είμαι από Θεσσαλονίκη και από 5 ½ χρονών η ζωή μου μοιράστηκε ανάμεσα στο γυμναστήριο, το στάδιο, τους αγώνες και πάνω απ' όλα το σχολείο. Οι γονείς μου με οδήγησαν σε αυτόν τον τρόπο ζωής, γιατί πιστεύουν βαθιά στο «νους υγιής εν σώματι υγιεί». Τώρα, στα 17 μου χρόνια, πραγματικά αναρωτιέμαι αν ισχύει σήμερα το αρχαίο ρητό και έχω κάθε δικαίωμα να αμφιβάλλω, γιατί έχω βιώσει στο πετσί μου πόσο δύσκολο και σκληρό είναι να συνδυάσει κανείς σχολείο και αθλητισμό. Όσοι πιστεύουν ότι οι μαθητές - αθλητές είναι κακοί στα μαθήματα ή ότι το κάνουν για να λουφάρουν ή για το περιβόητο 10% έχω να τους πω, με όλη τη δύναμη του εφηβικού μου αυθορμητισμού, ότι πλανώνται οικτρά. Κυρίες και κύριοι, εγώ μεγάλωσα με την ιδέα του υγιούς αθλητισμού και συγχρόνως αγωνίζομαι, για να κρατηθώ με αξιώσεις, ανάμεσα στους καλούς μαθητές.

Δυστυχώς, για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα είμαι ένας πραγματικός μπελάς. Ξέρετε γιατί; Γιατί ανήκω σε αυτούς τους νέους και νέες, που τα καταφέρνουν και σωματικά και πνευματικά. Στην Αμερική τέτοιους μαθητές τους επιβραβεύουν, παίρνοντας πόντους για τη συνέχιση των σπουδών τους. Εδώ ξέρετε τι κάνουν; Μας αγνοούν και μας τιμωρούν, έχοντας κολλήσει πάνω μας διάφορους αρνητικούς χαρακτηρισμούς. Τους καλώ, λοιπόν, να ζήσουν για μία εβδομάδα μόνο το ημερήσιο πρόγραμμά μου. Αν διακρίνουν κάποια τεμπελιά, ολιγωρία, αδιαφορία, εγώ θα τους χαρίσω όλα μου τα μετάλλια και θα αλλάξω τη ζωή μου, ακολουθώντας τη ζωή των περισσοτέρων συμμαθητών μου.

Ξέρετε ποια είναι η εναλλακτική λύση που προτείνουν; Θα σας την πω εγώ. Σχολείο, φροντιστήριο, ιδιαίτερα, internet στο σπίτι και internet στην έξοδο, tv, σναπς, καφέδες στα μπαράκια, κάπνισμα, έλλειψη πραγματικών ενδιαφερόντων, παχυσαρκία, άσκοπες ώρες στα κινητά, χωρίς ουσία και μηνύματα.

Δεν καυχιέμαι αυτή τη στιγμή ούτε είμαι σίγουρος ότι εγώ είμαι στο σωστό δρόμο. Ξέρω, όμως, σίγουρα τι θέλω, ποιος είμαι, ελέγχω το σώμα μου και τη διατροφή μου, δεν ντρέπομαι που δεν καπνίζω, δεν πίνω ούτε καν καφέδες και προσπαθώ να μοιράσω το χρόνο μου μεταξύ της σωματικής και πνευματικής άσκησης. Ασχολούμαι 12 χρόνια με το Tae Kwo Do και 3 χρόνια με στίβο. Πολλές οι χαρές, η ικανοποίηση, τα μπράβο, οι νίκες και τα μετάλλια, όμως, πολύ σκληρή και η απογοήτευση, η ήττα, η κούραση, η έλλειψη ύπνου, οι τραυματισμοί και οι θεραπείες και κοντά σε όλα αυτά η έλλειψη κατανόησης. Διάλεξα ένα απαιτητικό σχολείο το Αμερικανικό Κολλέγιο «Ανατόλια» και από την πρώτη γυμνασίου άρχισε να μπαίνει το δίλημμα: Σχολείο ή αθλητισμός. Ακατόρθωτος ο συνδυασμός, έλεγαν οι καθηγητές. Όλοι απαιτούν να βγάλω τον καλύτερό μου εαυτό, να αφοσιωθώ στο ένα ή στο άλλο. Απέναντί μου πάντα οι καθηγητές και οι προπονητές και εγώ στη μέση, ανήμπορος να υποστηρίξω τον εαυτό μου. Κανείς δεν ακούει τα πραγματικά θέλω. Θα το πω τώρα, όμως, θα εκτεθώ δημόσια μπροστά σας. Ναι, κυρίες και κύριοι, αγαπώ και τον αθλητισμό και το σχολείο. Δεν με ενδιαφέρουν τα δήθεν προνόμια της πολιτείας, θα ήμουν αποτυχημένος αν το έκανα μόνο γι' αυτό. Προσωπικά, δεν έχω κανένα προνόμιο, ετοιμάζομαι για τις εξετάσεις, όπως όλοι οι άλλοι μαθητές. Δυστυχώς, όμως, μέσα σε αυτό το παρανοϊκό εξεταστικό σύστημα δεν θα μπορέσω να αθληθώ ούτε μια μέρα. Δεν θα γίνω γυμναστής, έχει ανεργία μου λένε οι μεγάλοι, οι ειδικοί, αυτοί που ξέρουν τα πάντα και, όμως, έφεραν τη χώρα μου σε αυτή την άθλια κατάσταση, κάνοντας εμάς να ντρεπόμαστε που είμαστε Έλληνες.

Θα μπορούσα να μιλάω για ώρες. Η αγανάκτησή μου και η κούραση μου, ψυχική και σωματική, με οδηγούν σε εξέγερση, όμως, ποιος ακούει; Μια έρευνα έδειξε ότι οι Έλληνες μαθητές είναι πιο κουρασμένοι και γερασμένοι ψυχικά και σωματικά, λόγω εντατικής πνευματικής προσπάθειας και καθόλου σωματικής. Αυτό δεν τρομάζει κανέναν; Δασκάλους, γονείς, ειδικούς, πολιτικούς και λοιπά. Και, όμως, από την άλλη, είδαμε αριστούχο μαθήτρια σε συζήτηση με την Υπουργό Παιδείας, Άννα Διαμαντοπούλου, να ευχαριστήσει δημόσια από την τηλεόραση τους καθηγητές του σχολείου, αλλά και του φροντιστηρίου. Ο Πρωθυπουργός μας είναι μια ελπίδα, γιατί δίνει το παράδειγμα με την υγιή αθλητική του συμπεριφορά. Καλά είναι όλα αυτά για τον Ομπάμα, όμως θα είμαστε όλοι μαζί του και αν έκανε κάτι και για μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Συγχαρητήρια, κύριε Απόστολε Τάχο.

Η Έφηβη Βουλευτής, Μαρία Δερμεντζή, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΕΡΜΕΝΤΖΗ (Νομός Καβάλας): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι της πολιτείας. Εξοχότατα μέλη της Επιτροπής της «Βουλής των Εφήβων», αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ακούω τον τελευταίο καιρό, πολλούς να ισχυρίζονται ότι ζούμε σε μια κοινωνία αρεστών και όχι αρίστων. Στην πραγματικότητα ζούμε σε κοινωνία αρρώστων και αυτό γιατί οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, οι τομείς της χώρας μας νοσοούν.

Βαρύτερο περιστατικό ασθένειας, ωστόσο, διαπιστώνεται στην ελληνική νοοτροπία. Τα βήματα για την εξυγίανση της νοοτροπίας είναι λογικό να ξεκινήσουν από την παιδεία, που παρέχεται στο λαό, καθώς ο αυριανός Έλληνας πολίτης είναι το παιδί που θα αναλάβει από τα 4 κιόλας έτη της ζωής του το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Στα 17, καθώς ολοκληρώνω τη φοίτηση μου στο ελληνικό σχολείο, συνειδητοποιώ ότι ο Έλληνας μαθητής αντιμετωπίζεται σαν ένας κενός κάδος, ο οποίος σταδιακά γεμίζει με γνώσεις αμφιβόλου χρησιμότητας, μέσω των σχολικών εγχειριδίων και της κατήχησης από τους εκπαιδευτικούς. Κανένα σημαντικό κίνητρο για δημιουργία ή έρευνα, καμία προσπάθεια καλλιέργειας της πολυπόθητης κριτικής ικανότητας. Κάθε

χρονιά ο ελεύθερος χρόνος συρρικνώνεται, καταλήγοντας στην τρίτη λυκείου, ο μαθητής να γίνεται ένα με το κάθισμα του σχολείου, του φροντιστηρίου ή του γραφείου του. Στο σημείο αυτό, εύλογα γεννώνται στον έφηβο τα ερωτήματα: Για ποιο λόγο το εκπαιδευτικό σύστημα υποτιμά τις ερευνητικές και δημιουργικές του ικανότητες και γιατί δε λαμβάνει υπόψη τις προσωπικές του επιθυμίες;

Η παρούσα Κυβέρνηση θα πρέπει να βρει το θάρρος για μια ριζική αλλαγή. Η χώρα μας έχει ανάγκη το νέο σχολείο και τη φιλοσοφία του, η οποία θέλει το εκπαιδευτικό σύστημα αναβαθμισμένο εκ βάθρων. Σχολείο ολόημερο, ψηφιακό, πράσινο, ανοιχτό σε καινοτομίες και αποκεντρωμένο, με το μαθητή να ολοκληρώνει τις μαθητικές του υποχρεώσεις εντός αυτού, χωρίς αποστήθιση, να διδάσκει στους μαθητές τον τρόπο πρόσληψης γνώσης εξασφαλίζοντας τη δια βίου εκπαίδευσή τους. Ένα τέτοιο σχολείο όχι μόνον προσφέρει ελεύθερο χρόνο στους μαθητές, αλλά ταυτόχρονα διδάσκει και τη δημιουργική αξιοποίησή του, προωθεί το ομαδικό πνεύμα και το ενδιαφέρον για δημιουργία, εφόσον σέβεται τη μοναδικότητα και το ταλέντο του κάθε μαθητή. Αποτέλεσμα ενός τέτοιου συστήματος είναι άνθρωποι υπεύθυνοι και ώριμοι απέναντι στους θεσμούς και με περιβαλλοντική συνείδηση.

Για να μην αποβούν όλα αυτά μια ακόμη χίμαιρα, είναι ανάγκη να αναβαθμιστεί και να εκσυγχρονιστεί ο ρόλος του εκπαιδευτικού. Αυτή η προσπάθεια απαιτεί τη συμβολή τόσο του ίδιου όσο και της πολιτείας. Είναι ανάγκη ο σύγχρονος παιδαγωγός να συνειδητοποιήσει το ρόλο του ως λειτουργού, καθοδηγητή και εμπνευστή υψηλών ανθρωπιστικών αξιών. Παράλληλα, το κράτος είναι καιρός να ανταμείψει και υλικά και ηθικά τον Έλληνα δάσκαλο και να τον απεγκλωβίσει από την οικονομική δυσπραγία, αλλά και την κοινωνική αφάνεια. Η πρωτοβουλία για αυτενέργεια και η ώθηση για καινοτομίες στη διδακτική διαδικασία θα πρέπει να ανταμείβονται.

Η πολιτεία, σε μια στιγμή ζωτικής σημασίας για το μέλλον της χώρας, δεν έχει περιθώριο να αφήσει ανεκμετάλλευτη τη δυναμική των νέων. Η Κυβέρνηση φαίνεται να γνωρίζει τον τρόπο. Το νέο σχολείο είναι ανάγκη να περάσει από τα λόγια στην πράξη με το σύνθημα - προϋπόθεση: «Πρώτα ο μαθητής».

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε, πάρα πολύ, κυρία Δερμεντζή.

Η Έφηβη Βουλευτής, Ραφαέλα Μηλιατζίδου, έχει το λόγο.

ΡΑΦΑΕΛΑ ΜΗΛΙΑΤΖΙΔΟΥ (Νομός Ξάνθης): Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το γεγονός ότι μας δίνεται η ευκαιρία να συζητήσουμε και να προτείνουμε λύσεις, μέσω του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων», είναι αξιοσημείωτο και ιδιαίτερα, σημαντικό. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για ένα θέμα, που αφορά άμεσα όλους μας, την παιδεία. Η εκπαίδευση αποτελεί τον κορμό της ανάπτυξης του κράτους, άρα η βελτίωσή της συνεπάγεται τη βελτίωση αυτού. Για την επίτευξη, όμως, της βελτίωσης αυτής θα πρέπει να εργαστούν όλοι και να προθυμοποιηθούν να αντιμετωπίσουν τα δικά μας προβλήματα, καθώς η παιδεία υπάρχει για εμάς.

Ένα από τα προβλήματα, που απασχολεί στις μέρες μας τους νέους της ηλικίας μας, είναι η έλλειψη χρόνου.

Το φορτωμένο πρόγραμμά μας από φροντιστήρια, ξένες γλώσσες κ.ό.κ. δεν επιτρέπει την ύπαρξη άλλων δραστηριοτήτων και προσωπικών ενδιαφερόντων.

Ένας σημαντικός τρόπος εξασφάλισης ελεύθερου χρόνου είναι η καταπολέμηση της παραπαιδείας. Τα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα μαθήματα αντικαθιστούν το σχολείο και είναι οι μοναδικοί δότες γνώσης στα μάτια μας. Η καταπολέμηση αυτής της μορφής θα μας προσέφερε αρκετό ελεύθερο χρόνο, καθώς τις καθημερινές ο χρόνος μας καταναλώνεται εκεί.

Για να γίνει, όμως αυτό, το σχολείο θα πρέπει να γίνει ο μοναδικός και ουσιαστικός φορέας γνώσης.

Παράλληλα, η αλλαγή του σχολικού προγράμματος και η αναδιαμόρφωσή του είναι εξίσου σημαντική. Η ανασύσταση των ωρών όλων των διδασκομένων μαθημάτων θα ήταν αποτελεσματική, καθώς θα εξασφάλιζε αρκετό ελεύθερο χρόνο.

Ένα ακόμα πρόβλημά μας είναι η απουσία εκδηλώσεων και καλλιτεχνικών ωρών από τα σχολεία μας. Οι εκδηλώσεις αυτές θα προσφέρουν μια μορφή απόδρασης σε όλους τους μαθητές και μέσα από τις διοργανώσεις τους θα τους δινόταν η ευκαιρία να ξεδιπλώσουν τα ταλέντα τους και να βιώσουν εμπειρίες, που σχετίζονται με την Τέχνη και με όσα τους ενδιαφέρουν.

Μια αξιοσημείωτη πρόταση για το πρόβλημα αυτό είναι η δημιουργία χώρων άθλησης και εκδηλώσεων στα σχολεία. Η ύπαρξη υποδομών θα σημάνει και την έναρξη αυτών των δραστηριοτήτων.

Ο αθλητισμός είναι πολύ σημαντικός και θα πρέπει να του δοθεί ιδιαίτερη προσοχή εκ μέρους της εκπαίδευσης. Παράλληλα, μέσω αυτού, καθώς και των σχολικών αθλητικών αγώνων, μπορούν να ξεδιπλωθούν τα ταλέντα των μαθητών και η κλίση τους στον αθλητισμό. Επιπλέον οι σχολικές εκδηλώσεις μπορούν να «φωτίσουν» τη σχολική ατμόσφαιρα, δίνοντας μια χαρούμενη νότα στη ρουτίνα της καθημερινότητας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω την κρισιμότητα του θέματος, αλλά και τη σημασία ότι πλέον μπορεί να ακουστεί η δική μας φωνή. Πάνω απ' όλα, όμως, είναι σπουδαίο να γίνει η προσδοκία μας πράξεις. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής– Προεδρεύων της Επιτροπής):

Μπράβο σας. Εξαιρετική η κυρία Ραφαέλλα Μηλιατζίδου, από την Ξάνθη.

Τον λόγο έχει η Αντιγόνη Σπύρου, για τρία λεπτά.

Από πού είσαστε, κυρία Αντιγόνη Σπύρου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΠΥΡΟΥ (Νομός Δωδεκανήσου): Από τη Ρόδο. Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, αγαπητές κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να με συγχωρέσετε, δεν έχω γράψει λόγο, έχω προετοιμαστεί, βέβαια. Επειδή οι γονείς μου είναι εκπαιδευτικοί, αποφάσισα να παίξω το συνήγορο του διαβόλου, σχολιάζοντας μία από τις προτάσεις «Σύνθεσης Κειμένων», τον επιστημονικό έλεγχο, την απόδοση κινήτρων για την καλύτερη απόδοση των εκπαιδευτικών.

Συμφωνώ απόλυτα. Επιστημονικός έλεγχος, έλεγχος στην τάξη υποθέτω ότι σημαίνει να γίνει ο έλεγχος, να έρθει κάποια Επιτροπή, να έρθει κάποιος, ο οποίος να είναι επιβεβαιωμένος και κατάλληλος, για να ελέγξει τον καθηγητή. Όμως τίθεται και άλλο ένα θέμα: Στον επιστημονικό έλεγχο περιλαμβάνεται ψυχολογικός έλεγχος του καθηγητή;

Δεν είναι λίγοι οι μαθητές από εμάς, που έχουμε βρεθεί αντιμέτωποι με κάποιον καθηγητή, ο οποίος παράλογα και με περίεργο ή για κάποιο παράξενο λόγο, θέλησε να έρθει σε αντίθεση με εμάς, να μας τιμωρήσει, να μας δώσει, στη χειρότερη των περιπτώσεων, αποβολή ή μέχρι να φτάσει και στο σημείο να ζητήσει αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος.

Αυτοί οι καθηγητές είναι κατάλληλοι να διδάξουν παιδιά σαν και εμάς; Να διαμορφώσουν μία νέα γενιά, η οποία, επιβεβαιωμένα αποτελεί το μέλλον της χώρας μας; Εκείνο που ζητάω ή καλύτερα εκείνο, που θα ήθελα να προτείνω είναι **ο ψυχολογικός έλεγχος των καθηγητών και η ψυχολογική τους υποστήριξη**. Στην τάξη, πολλοί από μας πιθανότατα να δημιουργούν κόντρες. Ένας καθηγητής δε μπορεί να διαχειριστεί όλη αυτήν την πίεση και το θυμό.

Δεν είναι λίγοι οι καθηγητές, που μετά από μία ώρα, μέσα σε μια τάξη, σκέφτονται «μα τι κάνω εγώ εδώ, δεν εκτελώ έργο, δεν πρόκειται να μάθουν τίποτα. Αυτά τα παιδιά είναι απελπισία». Ναι, είναι μια αντίληψη αυτή, και αυτός ο θυμός τι γίνεται; Την επόμενη ώρα ή την επόμενη μέρα, αυτοί οι καθηγητές ξαναγυρνάνε στην τάξη, στα ίδια παιδιά, με περισσότερο θυμό. Ο θυμός συλλέγεται, μαζεύεται και με τα χρόνια δυναμώνει, γίνεται οργή, η οργή αυτή δεν έχει κάποια διέξοδο.

Ο ψυχολογικός έλεγχος πρέπει να είναι αυστηρότατος, πριν την εισαγωγή των καθηγητών, πριν το διορισμό τους ως εκπαιδευτικών στο Δημόσιο. Μετά πρέπει να γίνεται πενταετής ψυχολογικός έλεγχος από εγκεκριμένους ψυχολόγους. Να ελέγχουν, εάν είναι σχιζοφρενής αυτός ο άνθρωπος, εάν είναι κατάλληλος να μπει σε μία τάξη, να χειριστεί ένα μαθητή που θα του σπάει τα νεύρα.

Έτσι πιστεύω ότι θα γλιτώναμε πολλές καταστάσεις, οι οποίες μπορεί να φτάσουν στα άκρα και διαδραματίζονται μέσα στην εκπαιδευτική διαδικασία. Αυτή είναι η άποψή μου. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Ενδιαφέρουσα η άποψή σας, κυρία Σπύρου Αντιγόνη, ξέρετε, όμως το να κάνει κάποιος το δικηγόρο του διαβόλου είναι εξαιρετικά επικίνδυνο, όπως και η κρίση, στην ηλικία αυτή για ένα τόσο σοβαρό θέμα. Εγώ να σας θυμίσω ότι ζούμε στον πλανήτη Γη, στην υπέροχη Ελλάδα. Και από αυτά που είπατε υπάρχουν πολλά σημαντικά πράγματα να συζητήσουμε στην πορεία.

Το λόγο έχει ο κ. Σιακούλης Αθανάσιος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΙΑΚΟΥΛΗΣ (Νομός Βοιωτίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε και μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί συμμαθητές που θα μου επιτρέψετε να σας αποκαλώ συναδέλφους πια, εκπροσωπώ το 2^ο Γενικό Επαγγελματικό Λύκειο Θήβας.

Θα ήθελα να επικεντρωθώ στο ένα από τα δύο θέματα, με τα οποία ασχολείται η Επιτροπή μας: την επιμόρφωση και αξιολόγηση των εκπαιδευτικών στο ελληνικό σύστημα εκπαίδευσης.

Είναι γεγονός πως, σε αρκετές περιπτώσεις, τόσο τα ελληνικά σχολεία όσο και τα Πανεπιστήμια έχουν επανδρωθεί από εκπαιδευτικούς, που φαίνεται να μην γνωρίζουν τις σύγχρονες παιδαγωγικές μεθόδους, καθώς και τους μοντέρνους τρόπους διδασκαλίας. Ως εκ τούτου, δημιουργείται πρόβλημα στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η εκπαίδευση, καθώς και στα αποτελέσματα που αυτή εν τέλει γεννά.

Θεωρώ, λοιπόν, πως είναι απαραίτητο να καταστεί υποχρεωτική η παρακολούθηση σεμιναρίων τόσο με παιδαγωγικό όσο και με επιστημονικό περιεχόμενο, όχι μόνο στην αρχή, αλλά και στην πορεία της επαγγελματικής τους ζωής. Έτσι, θα αποκτήσει νόημα η επιστημονική τους υπόσταση στην τάξη, θα βελτιωθεί η ποιότητα των παρεχόμενων γνώσεων, καθώς έτσι θα καταφέρει να κερδηθεί το ενδιαφέρον των μαθητών και των γονέων, για τη δημόσια δωρεάν παιδεία, κάτι που όλοι γνωρίζουμε ότι εκλείπει τα τελευταία χρόνια.

Επιπλέον, είναι σημαντικό να θεσμοθετηθεί η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και στις τρεις βαθμίδες, ανάλογα με το ποσοστό των μαθητών που προβιβάζονται από το μάθημά τους και το βαθμό που εκείνοι παίρνουν. Με αυτόν τον τρόπο, θα ουσιαστικοποιηθεί η λειτουργία των εκπαιδευτικών και θα αποδεδευσθεί η επαγγελματική ανέλιξή τους από τον βαθύ και προσωποπαγή κομματισμό.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι είναι θέμα τόσο της νυν όσο και των επόμενων κυβερνήσεων να σκύψουν πάνω από την Παιδεία και να κτυπήσουν στην πηγή τους τα διαχρονικά προβλήματα και όσα ενσκήπτουν ενίοτε.

Και αυτό, για να κτίσουμε μια εκπαίδευση, που δε συμβαδίζει ή μιμείται τα ευρωπαϊκά και παγκόσμια πρότυπα, αλλά τα ανταγωνίζεται και εν τέλει τα ξεπερνά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Μπράβο σας, εξαιρετικός ο λόγος σας.

Το λόγο έχει ο κ. Αραβιάδης Λέανδρος.

ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΑΡΑΒΙΑΔΗΣ (Νομός Φλώρινας): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, σας χαιρετώ και εγώ. Θα ήθελα να μιλήσω, κυρίως, για τον ελεύθερο χρόνο στην Παιδεία και όχι τόσο για την αξιολόγηση των καθηγητών. Νομίζω, ότι και οι περισσότεροι θα συμφωνήσουν, ότι δεν προάγει τον πολιτισμό η Παιδεία μας, ούτε προάγει την ζωή μας, με ελεύθερο χρόνο και πάνω απ' όλα δεν μας εκπαιδεύει να αξιολογούμε σωστά τον ελεύθερο μας χρόνο, όσο λίγος και να είναι.

Δεν ξέρω αν θα συμφωνούσατε και σε αυτό, δηλαδή, ότι είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της Παιδείας. Απλώς, πιστεύω ότι η επαφή με τον πολιτισμό δημιουργεί ολοκληρωμένες προσωπικότητες. Δημιουργείται από το σημερινό τρόπο παιδείας, μια ολόκληρη κοινωνία χωρίς πολιτισμό, χωρίς κουλτούρα.

Στην αρχή της συνεδρίασης άκουσα από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής κάποια πολύ ωραία πράγματα, ότι η παιδεία είναι το Α και το Ω της πολιτικής και κοινωνικής ζωής. Συμφωνώ απόλυτα με αυτό, εμείς οι νέοι άνθρωποι είμαστε το μέλλον της Ελλάδας. Θα διαφωνήσω, όμως, σε κάτι που τόνισε, στο ότι ολόκληρη η Γη συμπυκνώνεται στην Ελλάδα. Μάλλον ο Βίκτωρ Ουγκώ το είπε.

ΒΑΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Αν και δεν συνηθίζεται διάλογος, θα σας έλεγα ότι αυτό θα το μάθετε, όταν θα γίνεται κοινωνός της Ελληνικής Γραμματείας. Συνεχίστε, είναι σπουδαίος ο λόγος σας.

ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΑΡΑΒΙΑΔΗΣ (Νομός Φλώρινας): Ευχαριστώ, πολύ. Θα διαφωνήσω σε αυτό εν μέρει. Μάλλον ο Βίκτωρ Ουγκώ δεν γνώριζε τη σημερινή Ελλάδα, δεν πρόλαβε να γνωρίσει τη σημερινή Ελλάδα. Ίσως τότε να έβλεπε ότι η Ελλάδα σήμερα δεν προάγει, δεν δημιουργεί πολιτισμό, αντίθετα προβάλλει στην τηλεόραση, στο διαδίκτυο μουσική, θέατρο και υποκριτική σε αρκετά ευτελές επίπεδο. Αυτό πιστεύω πρέπει να αλλάξει, αλλά κυρίως θέλω να επικεντρωθώ στο ότι πρέπει να αλλάξει από μας είτε μέσα στο σχολείο είτε εκτός αυτού. Ούτε και εμείς είμαστε έτοιμοι να πάρουμε πρωτοβουλίες σε αυτόν τον τομέα, δεν είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε τα εναύσματα από κάποιους καθηγητές, που μας προτείνουν κάποιες πολιτιστικές εκδηλώσεις και δεν είμαστε σε αρκετά υψηλό πολιτιστικό επίπεδο, για να τους ακολουθήσουμε, σε αυτήν την πορεία. Θα ήθελα να κλείσω με μια ευχή εντός εισαγωγικών: Ελπίζω εμείς ως άνθρωποι, ξεκινώντας από τη «Βουλή των Εφήβων», να ασχολούμαστε περισσότερο με τον πολιτισμό. Ευχαριστώ.

ΒΑΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Θέρμα συγχαρητήρια κ. Αραβιάδη, για τη σπουδαία ομιλία σας. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Εμμανουέλλα Σακελλάρη, από το νομό Λασιθίου.

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΗ (Νομός Λασιθίου): Γεια σας. Δεν έχω ετοιμάσει κάτι, απλά θεωρώ ζωτικής σημασίας ότι πρέπει να ειπωθεί και να ακουστεί, το ότι το σημερινό σύστημα αποσκοπεί στο χρήμα. Δεν αποσκοπεί στο να κερδίσουμε γνώση ή στο να κερδίσουμε πράγματα, δεν μας βοηθάει στο να έχουμε κριτική ικανότητα και σε πολλά άλλα πράγματα. Αρχικά, πρέπει να σκεφτούμε ότι δεν έχουμε εμείς αυτή τη στιγμή στα χέρια μας αυτά που μπορούμε να κάνουμε, τα έχει η πολιτεία. Θα έπρεπε αυτοί να σκεφτούν το "πώς" και το "τι" θα έπρεπε να κάνουν, θα έπρεπε να καταλάβουν ότι η παιδεία είναι ζωτικής σημασίας και είναι η πνευματική τροφή των λαών. Εάν σε κάποιο λαό δεν δώσεις τροφή, πρακτικά, πεθαίνει. Έτσι είναι και η μόρφωση, αν δεν δώσεις μόρφωση στο λαό σου, τότε κι αυτός θα πεθάνει αργότερα. Δυστυχώς, για να υπάρχουν αυτά τα προβλήματα, που όλοι τα γνωρίζουμε, προφανώς δεν έχουν καταλάβει αυτό το πράγμα, δεν έχουν καταλάβει πόσο σημαντικό είναι το να δίνεις μόρφωση και πολύπλευρες γνώσεις στα παιδιά του σήμερα. Πέρα από αυτό, τι εννοώ, όταν λέω ότι το σύστημά μας αποσκοπεί στο χρήμα: Με το να μπαίνεις σε μια διαδικασία με το που θα αρχίσεις στο σχολείο, αρχίζεις τη διαδικασία προετοιμασίας για τη στιγμή των Πανελληνίων και για τη στιγμή που θα περάσεις στο Πανεπιστήμιο, θα πάρεις ένα πτυχίο και από 'κει θα βγάλεις χρήματα. Αυτό τι ιδέες περνάει στα παιδιά; Περνάει την ιδέα του χρήματος. Αυτό σε τι οδηγεί; Οδηγεί σε ιδέες πολέμων, οδηγεί σε ιδέες, που καθαρά αποσκοπούν στο κέρδος, δεν έχει να κάνει με τη μόρφωση, με το να κερδίσεις πράγματα και να λειτουργήσει και η άλλη πλευρά του εγκεφάλου, όπως είπε και κάποια άλλη κοπέλα, τα συναισθήματα. Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Επιτροπής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, την κυρία Σακελλάρη, από το Ρέθυμνο. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Ιωάννα Καρρά, από το νομό Αιτωλοακαρνανίας.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΡΑ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της «Βουλής των Εφήβων», αξιότιμοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, η κακοδαιμονία που διατρέχει με προβλέψεις δυσοίωνες τη σημερινή εκπαίδευση της Ελλάδος, αποτελεί μείζον θέμα που αγγίζει κάθε νέο της χώρας μας. Όλοι έχουμε εγκλωβιστεί στα δίχτυα μιας παιδείας που νοσεί. Προτάσεις, που έχουν διατυπωθεί κατά καιρούς, από τις νεανικές φωνές, μένουν στα χαρτιά. Μπορεί, λόγω της ηλικίας μας να ήμασταν ονειροπόλοι, είμαστε, όμως, ιδεολόγοι και οραματιστές. Ό,τι κλειδώνει τη χώρα μας, επιθυμούμε να το αποτάξουμε. Μια χώρα που πρεσβεύει υψηλά δημοκρατικά ιδεώδη, δε μπορεί παρά να παρέχει εξίσου υψηλή παιδεία.

Αναντίρρητα, τα χρόνια της σχολικής μας ζωής είναι χρόνια ύψιστης δημιουργικότητας για κάθε άνθρωπο. Η δημιουργικότητα, όμως, αυτή καταποντίζεται σε έννοια ποταπή ή και ανούσια, καθώς η σχολική μας ζωή ενδύεται από την πιο ψυχοφθόρα πλευρά της ζωής μας. Ο ελεύθερος μας χρόνος είναι μηδαμινός. Η παραπαιδεία καταστηλιτεύει κάθε προσπάθεια του νέου να ξετυλίξει γόνιμα τα ταλέντα του, για να συγκροτηθεί περαιτέρω σε ψυχικό και πνευματικό επίπεδο. Εκείνο, λοιπόν, που απαιτείται είναι μια ριζική αλλαγή της απαρασάλευτα αποκαρδιωτικής εικόνας του ελληνικού σχολείου. Πρέπει, λοιπόν, να ενθαρρύνουμε την αυτενέργεια του μαθητή, που βλέπει τη φοίτησή του σε ένα σχολείο ως καθημερινή αγγαρεία. Η άθληση, η εκγύμναση του και σώματος πρέπει να αποκτήσει πρώτιστο λόγο ύπαρξης μέσα από το ελληνικό σχολείο.

Εξίσου σημαντική είναι η ανάγκη δημιουργίας αιθουσών για εκδηλώσεις, δημιουργία των κατάλληλων υλικοτεχνικών υποδομών, με θέατρα, που θα επιτρέπουν διαλέξεις και συζητήσεις των μαθητών. Σε εκείνο που πρέπει να επικεντρωθούμε είναι οι εξαιρετικά ελλιπείς σχολικές βιβλιοθήκες, που αποκρούουν κάθε μαθητή από τη γνώση και μάθηση. Η δημιουργία αναγνωστηρίων σε κάθε σχολικό κτήριο, κατάλληλα διαμορφωμένων, έτσι ώστε να αποτελέσουν χώρο για τη νεολαία και που θα εμψυχήσει στο νέο την αγάπη για το διάβασμα και το βιβλίο.

Η ελληνική παιδεία δεν βρίσκεται ουσιαστικής οργάνωσης και υποδομών. Είναι αναπόδραστη η αναγκαιότητα να αναβαθμιστεί, στο αίτημα της δημιουργίας αυτοκατευθυνόμενων, έλλογων και κριτικών όντων, με συγκροτημένη παιδεία, οράματα, αρχές και ιδανικά. Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Μπράβο κυρία Καρρά. Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Νικόλαος Σαμαράς, από το νομό Πέλλας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Νομός Πέλλας): Μαζευτήκαμε εδώ, όπως κάθε χρόνο, για να μιλήσουμε για τις ασθένειες της παιδείας μας. Ίσως, από τη μια μέρα στην άλλη να μην καταφέρουμε να αποκτήσουμε το τέλειο εκπαιδευτικό σύστημα, πρέπει, όμως, κάποια στιγμή να κάνουμε το πρώτο βήμα. Από τη δική μου εμπειρία, που έχω αποκομίσει από την ιδιότητα του μαθητή, θεωρώ ότι σαν αρχή πρέπει να γίνουν οι παρακάτω αλλαγές:

Πρώτον, να γίνεται η μελέτη μέσα στο σχολείο, με την επίβλεψη των καθηγητών, ούτως ώστε, με το τέλος των σχολικών ωρών, να μην υπάρχουν επιπλέον υποχρεώσεις. Με αυτόν τον τρόπο, αν γίνεται συνειδητά αυτή η προσπάθεια από τους καθηγητές και τους μαθητές, θα είναι περιττές οι επιπλέον εξωσχολικές διδακτικές ώρες.

Δεύτερον, αφού η διέξοδος των μαθητών και η ψυχαγωγία είναι πλέον το διαδίκτυο και η τηλεόραση, καταλήξαμε ή καλύτερα καταντήσαμε, να είμαστε στις πρώτες χώρες, με ποσοστό περίπου 30%, σε παχύσαρκα παιδιά και εφήβους. Ας μην αναφερθούμε καθόλου στο θέμα αλκοολισμός και ναρκωτικά. Υπάρχει λύση. Δώστε μας χρόνο και χώρο, αγαπητοί πολιτικοί, να αθληθούμε ή να ασχοληθούμε με κάτι δημιουργικό όπως θέατρο, χορός, μουσική και άλλα. Με έναν καλό προγραμματισμό και μια αύξηση του ποσοστού του Α.Ε.Π., που δίνεται στην παιδεία, μπορούμε να προσαρμόσουμε μέσα στις διδακτικές ώρες το χρόνο που χρειάζεται, για να ασχοληθούμε με τον αθλητισμό, τον πολιτισμό, τις τέχνες. Αυτό προϋποθέτει σύγχρονες κτιριακές υποδομές, γυμναστήρια, αμφιθέατρα και κολυμβητήρια. Μπορεί να ακούγεται δύσκολο, αλλά είναι εφικτό. Αν μειώσουμε τις στρατιωτικές δαπάνες, οι οποίες πέρυσι ήταν το 3,1% του Α.Ε.Π., δηλαδή, περίπου 7,5 δις ευρώ, τότε θα καταφέρουμε να πραγματοποιήσουμε όλα αυτά που ακούγονται σαν ουτοπία ή ευχές για την παιδεία μας.

Τρίτον, εξειδίκευση στα σχολεία. Περισσότερα και πιο συγκροτημένα αθλητικά σχολεία, όχι μόνο γυμνάσια και λύκεια. Περισσότεροι, αλλά και καλύτερα καταρτισμένοι καθηγητές φυσικής αγωγής - προπονητές για κάθε άθλημα. Χρειάζεται να δώσουμε περισσότερη βαρύτητα στα ομαδικά αθλήματα και όχι μόνο στον κλασικό αθλητισμό. Υπάρχει το μπάσκετ, το χάντμπολ, το ποδόσφαιρο, το βόλεϊ και άλλα ομαδικά αθλήματα, με τα οποία μπορούν τα παιδιά να ασχοληθούν, να βρουν διέξοδο, να κοινωνικοποιηθούν μέσα από τις ομάδες, και όχι μόνο μέσω του Facebook. Ο ασφαλέστερος δρόμος, για να αποφύγουμε τις ουσίες και το αλκοόλ και να ισορροπήσουμε σαν άνθρωποι, είναι ο αθλητισμός. Δεν είναι τυχαίο που οι πρόγονοί μας, οι Αρχαίοι Έλληνες, μαζί με το πνεύμα, θεωρούσαν απαραίτητο να ασκείται και το σώμα.

Τέταρτον: Όσον αφορά τους εκπαιδευτικούς μας, θέλω να επισημάνω τα εξής:

Πρώτον, δε μπορείς να αναγκάσεις κάποιον να αγαπάει τους νέους και να νοιάζεται γι' αυτούς. Εάν κάποιος δεν ενδιαφέρεται για τους νέους, δεν είναι κατάλληλος για εκπαιδευτικός.

Δεύτερον, πρέπει να γίνονται σεμινάρια, κατά τη διάρκεια του νεκρού σχολικού χρόνου, όπως καλοκαίρι, Πάσχα και Χριστούγεννα, έτσι ώστε να υπάρχει συνεχής επιμόρφωση και ενημέρωση πάνω στην ειδικότητά τους και σε σύγχρονα θέματα που αφορούν εμάς τους νέους.

Τρίτον, ηλικιακό όριο δεν μπορεί να οριοθετηθεί, όταν υπάρχουν εκπαιδευτικοί, οι οποίοι, από την πρώτη μέρα του διορισμού τους μετρούν αντίστροφα για τη συνταξιοδότησή τους, και άλλοι που δεν θέλουν ούτε να τη σκέφτονται.

Κλείνοντας, θέλω να παρακαλέσω, να μην ξεχνάνε ότι εκτός από εκπαιδευτικοί είναι άνθρωποι και το αντικείμενο της εργασίας τους, είμαστε εμείς, νέα παιδιά, γεμάτα ζωή, με όνειρα, με αξίες, με ιδανικά. Ας μας βοηθήσουν και ας προσπαθήσουν να μας γνωρίσουν.

Ευχαριστώ. Ζήτω ο ΠΑΟΚ.

ΒΑΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Κύριε Νίκο Σαμαρά, Θα πρέπει να σας πω, ότι κλείετε με τον καλύτερο τρόπο, εκτός από το «Ζήτω» της ομάδας, το οποίο, για λόγους δεοντολογίας και κανονισμού της Βουλής, απαγορεύεται.

Θα πρέπει να σας πω, όμως, ότι κλείσατε με τον πιο αισιόδοξο και δυναμικό τρόπο, την πρώτη ώρα. Και εκείνο, που θα πρέπει να σημειώσω, είναι η κόντρα που είχατε με τη συνάδελφό σας, γιατί εσείς είπατε: «Δεν μπορούμε να μάθουμε κάποιους να αγαπάνε τους νέους». Νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι σε αυτό που λέτε. Γιατί αυτό είτε το καταλαβαίνεις και το νιώθεις ή αλλιώς, δεν μαθαίνεται. Και νομίζω ότι εδώ είναι και το κλειδί της επιτυχίας όλων αυτών των σπουδαίων θεμάτων, που θίξατε.

Στο σημείο αυτό, θα κάνουμε διάλειμμα για 20' λεπτά. Τη σκυτάλη θα πάρει ο Βουλευτής της Β' Αθήνας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο κ. Γιάννης Βούρος, στη θέση του Προεδρείου. Θα ακολουθήσει η συνάδελφος η κυρία Γιαννακοπούλου, από το Ν. Μεσσηνίας, την τρίτη ώρα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για τη διαδικασία, στην οποία τηρήσατε την αμοιβαία ευγένεια, το άκουσμα με σεβασμό της γνώμης του άλλου και κυρίως τους κανόνες, στο 99,9%. Αυτό είναι που συμβαίνει στα ανθρώπινα.

Να είστε καλά, συνεχίζουμε σε λίγο. Ευχαριστώ πολύ.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Έχουμε δηλώσει οι περισσότεροι πανευτυχείς για τη συμμετοχή σας στην έκφραση όλων αυτών των απόψεων και ιδεών, την καθαρότητα, κυρίως, που έχετε, την ευαισθησία, την τόλμη, αλλά και αυτό που εγώ κρατάω, την ελπίδα, δηλαδή, ότι τα πράγματα μπορεί να γίνουν καλύτερα. Στο σημείο αυτό συνεχίζει ως Πρόεδρος του Σώματος ο Βουλευτής Β΄ Αθήνας, κ. Ιωάννης Βούρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στο ρόλο του Προεδρεύοντος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Είναι ιδιαίτερα συγκινητικό να βλέπεις να μιλούν όχι απλά φωνές, αλλά ψυχές. Σας καλωσορίζω και εγώ από την πλευρά μου, σε αυτόν τον πολύ σημαντικό χώρο, στο χώρο αυτό που κατατίθενται ιδέες, απόψεις, ακούγονται γνώμες, αντιπαρά τίθενται άνθρωποι, προκειμένου να υποστηριχθούν αξίες και θεσμοί. Αντίθετα με ό,τι τελευταία ακούγεται και κυκλοφορεί διάχυτο στην κοινωνία, η πολιτική είναι το μοναδικό όχημα, το οποίο έχουμε, προκειμένου να υποστηριχτεί το κράτος και η πολιτεία, προκειμένου να υπάρξει πρόοδος. Αντίθετα με όλα αυτά που ακούγονται τελευταία, το Κοινοβούλιο, ευτυχώς, είναι ο χώρος που μαζεύονται κάποιοι, προκειμένου να συλλέξουν τις πληροφορίες από το κοινωνικό σύνολο, να τις μετατρέψουν σε νόμους, προκειμένου να υπάρξει εξέλιξη και πρόοδος. Από τις υποσαχάρεις περιοχές μέχρι και τους Εσκιμώους, οι άνθρωποι ευτυχώς μαζεύονται σε ομάδες και συναποφασίζουν. Θεωρώ, λοιπόν, άδικο να ακούγονται από όλες τις μεριές τελευταία, απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα, ότι αυτός ο χώρος εδώ δεν παράγει τίποτα. Ο χώρος μπορεί να παράξει, αν οι άνθρωποι, που μπαίνουν σ' αυτόν το χώρο, έχουν όραμα, στόχους και ιδέες. Σας καλωσορίζω, λοιπόν, σε αυτόν το χώρο, τον ιδιαίτερα ιερό και εύχομαι κάποιοι από εσάς να μπορέσουν κάποια στιγμή, κατά τη διάρκεια του κοινωνικού τους και πολιτικού τους βίου, να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο, μέσω αυτού του χώρου. Ήδη, το κάνετε. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό, το συζητούσαμε έξω, που δεν ακούγεται λόγος πολιτικός, ξύλινος, συνθηματολογικός, αλλά ακούγεται λόγος ψυχής, εφηβικής ψυχής. Σας ευχαριστώ από τη μεριά μου, που μου δίνετε την ευκαιρία να συζηταλλάγω μαζί σας και ελπίζω, στο τέλος αυτού του τριμήνου να έχουμε γίνει όλοι καλύτεροι.

Θα τελειώσω την τοποθέτησή μου, λέγοντας μια μικρή ιστορία. Στον Αμαζόνιο υπάρχει ένας μύθος που κυκλοφορεί και έχει φτάσει μέχρι τις μέρες μας. Όταν πιάσει φωτιά το δάσος, όλα τα ζώα τρέχουν να κρυφτούν, φεύγουν. Ένα μικρό πουλάκι, το κολίμπρι, πηγαίνει στο πιο κοντινό ποτάμι, παίρνει νερό με το ράμφος του και το φτύνει πάνω στη φωτιά. Τα άλλα ζώα που τρέχουν πανικόβλητα να φύγουν το ρωτάνε τι κάνει. Και το κολίμπρι απαντά: «Αυτό που μου αναλογεί». Αν ο καθένας από εμάς αναλάβει τις ευθύνες του, νομίζω ότι στο μέλλον όλοι θα δούμε την Ελλάδα που ονειρευόμαστε, την Ελλάδα που αξίζει.

Το λόγο έχει η δεσποινίς Γαβρίνα Νκολέτα.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΓΑΒΡΙΝΑ (Β΄ Αθήνας): Είμαι ευγνώμων που μου δίνεται η ευκαιρία να βρεθώ εδώ μαζί σας, ώστε να τονίσουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα. Ως έφηβη μαθήτρια λυκείου των δυτικών προαστίων, αντιμετωπίζω προβλήματα που, προφανώς, υπάρχουν και σε άλλα σχολεία της Ελλάδας. Ορμώμενη από τα προβλήματα αυτά, δρώμαι της ευκαιρίας να αναφερθώ στο θέμα των καθηγητών και στο δύσκολο έργο τους. Παρόλο που η παιδεία θεωρείται ακρογωνιαίος λίθος του κράτους και αναλόγως αυτής γινόμαστε σωστοί πολίτες, παρουσιάζει αρκετές δυσλειτουργίες.

Βασικό πρόβλημα είναι η έλλειψη καθηγητών που προσπαθούν, μάταια, να καλυφθεί τη τελευταία στιγμή. Μολονότι υπάρχουν πολλοί καθηγητές οι οποίοι έχουν τελειώσει τη βασική τους εκπαίδευση, οι θέσεις στα σχολεία μένουν άδειες και η πολιτεία διορίζει αναπληρωτές, που συνεχώς αλλάζουν. Τα παιδιά, με την ετήσια αλλαγή δασκάλου δεν είναι σε θέση να αναπτύξουν μαζί του μια χημεία, ώστε να συνεργαστούν καλύτερα. Η λύση βρίσκεται στους μόνιμους καθηγητές σε όλες τις θέσεις και όχι αναπληρωτές, εκτός φυσικά από ειδικές περιπτώσεις. Η πολιτεία, βέβαια, πρέπει να είναι σε θέση να ελέγχει την ψυχική και εκπαιδευτική κατάσταση των καθηγητών. Είναι ανούσιο να εμπιστεύεται κάποιος τη μόρφωση παιδιών σε έναν ανεκπαιδευτο καθηγητή. Πώς είναι δυνατόν να μισθώνεις έναν οδοντίατρο, για να χτίσει μια οικοδομή; Ως εκ τούτου, πρέπει πριν, αλλά και κατά τη διάρκεια της εργασίας τους, οι καθηγητές να παρακολουθούνται, αν όχι για την ψυχική τους υγεία για το εκπαιδευτικό τους έργο, τις γνώσεις και την προσφορά στην παιδεία.

Σημαντική, όμως, είναι και η αντιμετώπιση των μαθητών, αφού οι καθηγητές τους χωρίζουν σε καλούς και κακούς, σε εργατικούς και τεμπέληδες. Γι' αυτές τις ταμπέλες ευθύνονται οι καθηγητές, οι οποίοι οδήγησαν τα παιδιά να έχουν καλούς ή κακούς βαθμούς. Για να αντιμετωπιστούν παρόμοια προβλήματα, σχολικοί σύμβουλοι θα ήταν χρήσιμοι. Σχολικοί σύμβουλοι και σεμινάρια μπορούν να βοηθήσουν τους καθηγητές και να τους δείξουν τον ορθότερο τρόπο αντιμετώπισης και διαπαιδαγώγησης των παιδιών. Μέσω αυτών των σεμιναρίων, θα είναι σε θέση να ενημερώνονται για την επικαιρότητα και να έχουν συνεχή επαφή με το αντικείμενό τους. Συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να ζούμε στον εικοστό πρώτο αιώνα και το εκπαιδευτικό σύστημα να ανήκει σε προπολεμικά επίπεδα. Πρέπει να ασχοληθούμε με την παιδεία, γιατί είναι αυτή που θα μας διαμορφώσει ως ανθρώπους. Είναι αναγκαίο οι πολιτικοί φορείς να παλέψουν για ένα καλύτερο σχολείο στο μέλλον, αν όχι για εμάς, για την επόμενη γενιά. Καταλήγοντας, γνωρίζω ότι κάποια από αυτά είναι δύσκολο να πραγματοποιηθούν στο σύνολό τους. Έχω την κρυφή πεποίθηση, όμως, ότι έκανα κάποιους να τα ακούσουν και όχι κάποιους γενικά, αλλά τη νέα γενιά, που ελπίζει στα όνειρα της, να αλλάξει τα κακώς κείμενα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Είναι καταπληκτικό ότι οι απόψεις όλων συγκλίνουν. Κανείς από εδώ ούτε από την επιτροπή προγράμματος ούτε από εμάς έχει κάποια διαφορετική άποψη, που να διαφοροποιείται από τη δική σας, ως προς το πως πρέπει το εκπαιδευτικό σύστημα να βελτιωθεί. Θα ήταν, όμως, ενδιαφέρον να ακούσουμε και κάποιες απόψεις που, εν πάση περιπτώσει, αν μη τι άλλο, υποστηρίζουν ότι αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα από το νεοσύστατο ελληνικό κράτος, μετά την επανάσταση του 1821, μέχρι σήμερα, έχει παράξει ένα τέτοιο έργο με λαμπρούς επιστήμονες, με εκπαιδευτικούς, με δασκάλους, με καλλιτέχνες, με συμπολίτες μας, που διαπρέπουν στο εξωτερικό. Επομένως, τίποτα καλό δεν έχει προκύψει, δεν έχει κυοφορήσει αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα; Για να δούμε, μήπως ακούσουμε κάποια τέτοια άποψη στην πορεία της συζήτησης.

Το λόγο έχει η δεσποινίς Σαμαρά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΣΑΜΑΡΑ (Νομός Ηλείας): Εγώ θα ήθελα να απαντήσω σε αυτό ότι τα καλά είναι πολύ λίγα, γι' αυτό δεν φαίνονται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ας τα λέμε, όμως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΣΑΜΑΡΑ (Νομός Ηλείας): Είμαι από το 2ο ΕΠΑΛ Πύργου και θα ήθελα να εκφράσω την αγωνία μου. Είμαι γεμάτη όνειρα και ελπίδες, όπως φαντάζομαι όλοι εσείς, που βρίσκεστε σε αυτήν την αίθουσα. Είμαι, όμως, και γεμάτη προβληματισμό για τον τρόπο που λειτουργεί το εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας.

Τα σχολεία μας είναι πιεστικά, απρόσωπα και δε δίνουν χώρο και χρόνο, για να ικανοποιήσουμε τα όνειρά μας. Λειτουργούν με προγράμματα σπουδών, που συνθλίβουν την προσωπικότητα των νέων, που τους μαζοποιούν μέσα σε ένα εξεταστικό κεντρικό σύστημα, με σκοπό μόνο την ετικέτα του καλού ή του κακού μαθητή. Ποιος μπορεί να ξεδιπλώσει το ταλέντο του ή να μιλήσει για τα όνειρά του; Να αγαπήσει τα ενδιαφέροντά του; Ποιος έχει τη δυνατότητα να γνωρίσει τη ζωή και να θέλει να τη ζήσει, όπως αυτός αγαπάει;

Αν οι νέοι αποτελούν το μέλλον αυτού του τόπου, τότε το εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να στραφεί στο να δημιουργήσει ολοκληρωμένες προσωπικότητες, ζωντανά κύτταρα και όχι αυτοματοποιημένα ρομποτάκια, που θα γνωρίζουν καλά να υλοποιούν, αλλά δεν θα γνωρίζουν να σκέφτονται, να κρίνουν και να απορρίπτουν. Γιατί, όπως όλοι ξέρουμε, είναι πολύ σημαντικό να σκέφτεσαι και να λες τη γνώμη σου ελεύθερα.

Θλίβομαι, λοιπόν, για όλα αυτά, γιατί δεν ταιριάζει ούτε στη δική μου γενιά ούτε στις γενιές που έρχονται. Σας ευχαριστώ πολύ για το χρόνο που μου διαθέσατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Σαμαρά για το σύντομο του λόγου της και το περιεκτικό της ύφος.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, κυρία Κορόγιαννη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗ (Νομός Αττικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι Βουλευτές. Είναι μεγάλη μου τιμή, που βρίσκομαι εδώ σήμερα και ζω αυτή τη στιγμή. Το θέμα που διάλεξα να γράψω ήταν ο επαγγελματικός προσανατολισμός. Εστίασα σε αυτό το θέμα, γιατί είμαστε, πλέον, στην κρίσιμη ηλικία που πρέπει να αποφασίσουμε τι θα κάνουμε στη ζωή μας. Πρέπει να παλέψουμε, για να κάνουμε αυτό που αγαπάμε. Δεν πρέπει να σκεφτούμε τις οικονομικές απολαβές, να επηρεαστούμε από τους φορείς, όπως είναι η παρέα ή τα Μ.Μ.Ε., πριν συμπληρώσουμε το μηχανογραφικό μας δελτίο. Πρέπει να ζήσουμε και όχι να επιβιώσουμε, γιατί αυτή η εποχή που ζούμε είναι δύσκολη και κυβερνά το χρήμα. Ας ακολουθήσουμε, λοιπόν, αυτό που αγαπάμε, ώστε να αποδώσουμε στο κοινωνικό σύνολο και να πετύχουμε. Ευχαριστώ πολύ, καλή σταδιοδρομία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Κορόγιαννη.

Το λόγο έχει η κυρία Σιμιτζή.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΣΙΜΙΤΖΗ (Νομός Ευβοίας): Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω ετοιμάσει κάτι, απλά θέλω να μοιραστώ μαζί σας κάποιες από τις μικρές σκέψεις μου.

Πιστεύω ότι ο καθηγητής, ο δάσκαλος, είναι η ψυχή της εκπαίδευσης και μαζί με μας, τους μαθητές, αποτελεί τον πιο κύριο παράγοντα του εκπαιδευτικού συστήματος, γιατί είναι ο ανθρώπινος παράγοντας. Όσο ουτοπικό θα μπορούσαμε να έχουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα, χωρίς αξίους εκπαιδευτικούς, καθηγητές και δασκάλους για να το αξιοποιήσουν, δεν θα πετυχαίναμε τίποτα. Σήμερα, όμως, το έργο τους κατακρίνεται και γενικά υπάρχει μια αμφιβολία για το αν το εκτελούν σωστά. Αυτό πιστεύω συμβαίνει, όπως ανέφεραν προηγουμένως και κάποιοι συνάδελφοι, γιατί δεν μπορούμε να τους μάθουμε να μας αγαπούν. Μπορούμε, όμως, να τους δείξουμε ότι είμαστε ονειροπόλοι, ρηζικέλευθοι, επαναστάτες, ιδεαλιστές και ότι μπορούμε να έχουμε λόγο. Δηλαδή, επιθυμούμε το διάλογο μέσα στο μάθημα και όχι ο εκπαιδευτικός να είναι η αυθεντία, η οποία προσπαθεί να μας μεταδώσει τις γνώσεις. Πιστεύω σε ένα πρότυπο Σωκρατικού δασκάλου, ο οποίος προσπαθεί να δώσει στο μαθητή τα εφόδια, έτσι ώστε και ο ίδιος να μπορέσει να οδηγηθεί μόνος του στη γνώση, ίσως αυτό είναι το καλύτερο.

Όσον αφορά στην ηλικία, το μεγάλο ηλικιακό χάσμα, που μπορεί να υπάρχει σε κάποιους εκπαιδευτικούς, είναι σημαντικό, γιατί δεν μας καταλαβαίνουν. Δεν καταλαβαίνουν ότι έχουμε τη δική μας γλώσσα, ότι πολλές φορές αντιδρούμε, αλλά, παρόλα αυτά, είμαστε άνθρωποι και θέλουμε να ακολουθήσουμε κάποιο πρότυπο. Είναι πολύ σημαντικό στη σημερινή εποχή να έχουμε κάποιο πρότυπο, πόσο μάλλον έναν καθηγητή, ο οποίος είναι σωστός, με ηθικές αρχές και αξίες και αποτελεί πρότυπο για τους μαθητές του και τους δίνει τη δυνατότητα να συνεχίσουν να ζουν με όνειρα, με ελπίδες, αλλά και με γερές βάσεις, για να ενταχθούν, στη συνέχεια, στο κοινωνικό σύνολο, γιατί το σχολείο αποτελεί μια μικρή κοινωνία.

Καταλήγοντας, θα ήθελα να πω, ότι κατά τη γνώμη μου, ένας εκπαιδευτικός είναι επιτυχημένος, όταν καθιστά το μαθητή του ικανό να μην τον χρειάζεται πια. Σας ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Σιμιτζή. Θα συμφωνήσω σε πολλά από αυτά που είπατε. Είναι ενδιαφέρον ότι ακούστηκαν τρεις - τέσσερις τέτοιες παρεμφερείς απόψεις, ως προς το ότι αυτή η ηλικία δεν έχει ανάγκη μόνο από καλές παραδόσεις, αλλά από μαθητεία ζωής. Δεν θα ήθελα εγώ να προσθέσω τις δικές μου εμπειρίες από τους δικούς μου φοιτητές, όταν βγαίνουμε από την τάξη και πηγαίνουμε σε κάποια μουσεία ή σε κάποιους χώρους που μπορούμε να συζητήσουμε έξω από τα μαθήματα και πραγματικά να αντλήσουμε από τις εμπειρίες της ζωής. Θα σας θυμίσω, όμως, μια ταινία τον « κύκλο των χαμένων ποιητών», αν θυμάστε, όπου όλη αυτή η τάξη τελειώνοντας τη σχολική περίοδο ήταν πολύ πιο πλούσια, όχι μόνο επειδή είχε μάθει τρεις - τέσσερις εξισώσεις καλύτερα ή πέντε χημικούς τύπους, αλλά το πώς πορευόμενη μέσα στη ζωή θα βρει τα κατάλληλα εφόδια, προκειμένου να εξελιχθεί και να προσδεύσει. Σας ευχαριστούμε, ήταν ιδιαίτερα σημαντική αυτή η τοποθέτηση.

Το λόγο έχει ο κ. Δημητρόπουλος.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί σύνεδροι και εγώ, όπως και εκατομμύρια συμπολίτες μας, γνωρίζουμε τις δυσμενείς οικονομικές συγκυρίες στις οποίες βρίσκεται η Ελλάδα την περίοδο, που εμείς βρισκόμαστε σ' αυτό το χώρο και συνδιαλεγόμαστε. Ωστόσο, πιστεύω ακράδαντα ότι το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι η οικονομική κρίση. Το πρόβλημα της Ελλάδας είναι μια βαθιά κοινωνική κρίση.

Το σχολείο και εν γένει η εκπαίδευση, πιστεύω πως είναι βασικότατο κύτταρο της ανθρώπινης κοινωνίας, στην ίδια θέση που βρίσκεται και η οικογένεια, ίσως και λίγο υψηλότερα. Άρα, μήπως κάτι συμβαίνει, κάτι πάει λάθος στην εκπαίδευση και αυτό επηρεάζει την κοινωνία γενικότερα; Η εκπαίδευση, λοιπόν, στις μέρες μας, έχει χάσει το νόημα που είχε παλαιότερα, από την αρχαιότητα έως και τον 19ο περίπου αιώνα, με τους ανθρωπιστές φιλοσόφους. Αυτό, διότι έχει μπλεχτεί σε συμφέροντα κοινωνικά ισχυρών ατόμων. Δυστυχώς, για την ελληνική κοινωνία, ακόμη και η τωρινή κυβέρνηση παίρνει μέτρα εναντίον της εκπαίδευσης. Όλοι οι κοινωνικοί, όμως, φορείς, αυτοί που μας κυβερνούν, αυτοί που βρίσκονται δίπλα μας, ακούν τα προβλήματά μας, ακόμη και εμείς οι ίδιοι θα πρέπει να σκεφτούμε και να παλέψουμε για κάποια πράγματα που πρέπει να αλλάξουν. Ουσιαστικά, πρέπει να αλλάξει αυτό που συμβαίνει στα ελληνικά σχολεία. Η εκπαίδευση πρέπει να γίνει ανθρωποκεντρική. Πρέπει να υπηρετεί εμάς, τη μόρφωσή μας, το πώς θα γίνουμε άνθρωποι και θα σταθούμε σαν πολιτικά όντα σε μια κοινωνία, όχι το να παλέψουμε απλώς για μια θέση εργασίας σε ένα σύστημα καπιταλιστικό και εν γένει εκμετάλλευσης.

Έτσι θα πρέπει να προστεθούν στο σχολικό πρόγραμμα μαθήματα, που έχουν ως βάση την Τέχνη, την ομορφιά της ζωής, όπως θέατρο, ποίηση, κείμενα κλασικών συγγραφέων και φυσικές επιστήμες στην πρακτική μορφή τους. Γι' αυτό που είπατε νωρίτερα ότι δημιουργούνται άνθρωποι και από τις ελληνικές σχολές και τα ελληνικά πανεπιστήμια: Υπήρχε ένας Έλληνας μυθιστοριογράφος, που ονομάζονταν Εμμανουήλ Ροΐδης, που είχε τονίσει το εξής: όπως η Αγγλία έχει ως μεγαλύτερο της πρόβλημα την ομίχλη, η Ελλάδα έχει τους Έλληνες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Καλό ως θεωρία, αλλά νομίζω ότι αν μη τι άλλο, ως μη τρώμε τις σάρκες μας μόνοι μας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Ευάγγελος Καραγιάννης από το Νομό Κοζάνης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ (Νομός Κοζάνης): Η ομιλία μου αφορά στο εκπαιδευτικό σύστημα. Θα προτείνω μια ριζική αλλαγή σ' αυτό το σύστημα, γιατί, όπως γνωρίζουμε σε διεθνείς διαγωνισμούς, δεν παίρνουμε και την καλύτερη θέση. Την πρώτη θέση καταλαμβάνει από το 2000 η Φιλανδία. Θέλω να προωθήσω το σύστημα της Φιλανδίας, επειδή το θεωρώ πολύ καλό. Παίρνω τα στοιχεία. Από το δημοτικό μέχρι το γυμνάσιο θα έχουμε γενικές γνώσεις, όπως γίνεται και τώρα, αλλά από το λύκειο ο μαθητής θα έχει τη δυνατότητα επιλογής μαθημάτων, από τα οποία θα συγκεντρώνει διδακτέες ώρες, αρκεί να τα παρακολουθεί. Επιπλέον, τα μαθήματα αυτά θα χωρίζονται σε ενότητες, όπως γίνεται και στα πανεπιστήμιά μας. Ο βαθμός του μαθητή θα συμψηφίζεται με τις διδακτέες ώρες στο τέλος της γ' λυκείου. Ανάλογα με αυτό το συμψηφισμό, ο μαθητής θα μπορεί να επιλέξει τη σχολή που θέλει. Μία επιτροπή καθηγητών λυκείων, κυρίως, θα είναι αυτή που επιλέγει τα θέματα για τις εξετάσεις λυκείου. Αυτά τα θέματα είναι λογικά, επιλύσιμα και απαιτητικά. Η εισαγωγή του μαθητή θα περιορίζεται από το βαθμό των γραπτών του στο λύκειο, καθώς και από τις κενές θέσεις στη σχολή που επέλεξε.

Στην περίπτωση αποτυχίας ένταξής του στη σχολή, που επιθυμεί, θα έχει την άμεση δυνατότητα να επιλέξει μία άλλη σχολή, η οποία και αυτή με τη σειρά της θα μπορεί να δει το βαθμό του και το συμψηφισμό γενικώς του μαθητή και να δει αν μπορεί να εισαχθεί στη σχολή. Αυτή η διαδικασία θα κρατά όσο διαρκεί και η διαδικασία να διορθώσουν τα γραπτά των πανελληνίων εξετάσεων. Έτσι, ο μαθητής, μέσα σε τρεις μήνες, θα έχει βρει τη σχολή του.

Αυτά ήθελα να πω, σας ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Μαλάγα από το Νομό Ευβοίας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΛΑΓΑ (Νομός Ευβοίας): Αγαπητοί μου συμμαθητές, κυρίες και κύριοι, έχω να προτείνω κάποιες αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα, που θα μας εξασφαλίσουν πολύ περισσότερο ελεύθερο χρόνο. Εάν ρωτήσετε έναν έφηβο γιατί πηγαίνει στο σχολείο σήμερα, θα σας απαντήσει πως το κάνει για να γίνει γιατρός, πιλότος, αστροναύτης ή γιατί το απαιτεί το κράτος ή και οι γονείς του. Κανένας δεν θα πει,

τουλάχιστον ειλικρινά και συνειδητοποιημένα, πως το κάνει γιατί θέλει να οξύνει τη δική του σκέψη, να διευρύνει τους πνευματικούς του ορίζοντες, να διαμορφώσει το ανάλογο ήθος και να γίνει ένας γνήσια δημοκρατικός πολίτης. Η απάντησή του θα είναι τόσο ρηχή, γιατί το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα είναι παρωχημένο. Προωθεί καθαρά την τεχνοκρατική γνώση και δεν αξιοποιεί γόνιμα το χρόνο του μαθητή.

Είναι γεγονός πως οι νέοι σήμερα δεν αναγνωρίζουν το σχολείο ως φορέα αξιών, αλλά ως ένα φραγμό στη δίψα τους για αναζήτηση, που οξύνει τις διαθέσεις για βιαιότητες, πλάκα, χάζεμα ακόμα και ύπνο μέσα στην τάξη. Στις αντιδράσεις τους αυτές, συμβάλει η μονόδρομη επτάωρη διδασκαλία, η οποία απομακρύνει τον καθηγητή από τους μαθητές και εξαντλεί κάθε περιθώριο γόνιμης συνεργασίας. Η αντικατάσταση του επτάωρου από λιγότερες αλλά επικοινωνιακότερες ώρες συζητήσεων, είναι ίσως η λύση στο πρόβλημα. Σε ένα χρονικό διάστημα 3 ωρών, τμήματα 40 - 60 μαθητών να παρακολουθούν ημερίδες γύρω από κοινωνικά θέματα, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να ευαισθητοποιηθούν και να δράσουν. Ειδικευμένοι επιστήμονες θα φροντίζουν για την παρουσίαση των θεμάτων και την ολοκληρωμένη έγκυρη ενημέρωσή τους, με σκοπό την ποικιλομορφία των θεμάτων και των τρόπων παρουσίασης, που θα διεγείρουν το νεανικό πνεύμα. Κάποιες μέρες θα μπορούσαν να αφιερωθούν σε μαθητικές έρευνες, που θα παρουσιάζουν οι ίδιοι οι μαθητές, σε ολόκληρη τη μαθητική κοινότητα και θα χαρακτηρίζονται από πνεύμα υπευθυνότητας και ενεργού συμμετοχής.

Οι δραστηριότητες, όμως δεν περιορίζονται στα παραπάνω. Κάποιες ημέρες, ψυχολόγοι θα έχουν τη δυνατότητα να συζητούν ανοιχτά με τους μαθητές, δίνοντας λύσεις σε προβλήματα, που διαταράσσουν την εύθραυστη ψυχολογία μας και θα υποστηρίζουν τους νέους στην προσπάθειά τους να αποκτήσουν ταυτότητα και να οδηγηθούν στην αυτογνωσία, επιτυγχάνοντας τη διατήρηση της ψυχικής τους ισορροπίας και το σχηματισμό σταθερών προσωπικοτήτων. Ακόμα, ντοκιμαντέρ περιβαλλοντικού περιεχομένου θα συμβάλουν στο σχηματισμό περιβαλλοντικής συνείδησης από τους μαθητές, οι οποίοι θα αναγνωρίσουν ότι είναι διαχειριστές και όχι εξουσιαστές της φύσης και θα συμμετάσχουν ενεργά στην προστασία της. Εποπτικά μέσα ιστορικού περιεχομένου θα προσθέτουν μια πιο ανάλαφρη νότα στο μηνιαίο πρόγραμμα. Μάλιστα, θα ευνοήσουν κάποιους προικισμένους νέους που η ζωντανή νόησή τους αντιδρά στη μηχανιστική απομνημόνευση. Καλλιτεχνικοί και αθλητικοί αγώνες θα διεξάγονται, επίσης, στα πλαίσια αυτής της μορφής της διδασκαλίας, προωθώντας τις τέχνες και τον αθλητισμό, που είναι άλλωστε τα ευγενέστερα μέσα ψυχαγωγίας.

Επομένως, με αυτή τη δυναμική μεταρρύθμιση που θα φέρει πιο κοντά τον μαθητή με τον καθηγητή και το σχολικό περιβάλλον, απαιτούνται λιγότερες ώρες παραμονής στην τάξη, που θα αμβλύνουν ταυτόχρονα το πρόβλημα των σχολικών κτιρίων, της έλλειψης αξιοποίησης του μαθητικού χρόνου και θα πετύχουν αξιοπρεπέστερες συνθήκες εργασίας για τον εκπαιδευτικό, που προσπαθεί να ανταπεξέλθει σε ένα παράλογο ωρολόγιο πρόγραμμα, με 30 έως 35 λεπτά διδασκαλίας, αφού οι νέες του αρμοδιότητες θα περιορίζονται στην ανάθεση των εργασιών και στο συντονισμό των παρουσιάσεων. Έτσι, μαθητές και καθηγητές θα μάθουν να αγαπούν και να σέβονται το σχολείο ως θεσμό και ως κτήριο, αφού η αξία του θα είναι πλέον ξεκάθαρη.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ασπασία Γεωργίου από Α΄ Πειραιά.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Α΄ Πειραιά): Φοιτώ στο Ράλλειο Γενικό Πειραματικό Λύκειο Θηλέων Πειραιά. Εκπροσωπώ την Α΄ Πειραιά. Τόση ώρα ακούω διάφορες απόψεις για την παιδεία, για το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Θεωρώ ανούσιο να εξετάζουμε επιφανειακά θέματα, από τη στιγμή που υπάρχουν άλλα βαθύτερα. Κατά την προσωπική μου άποψη, καίριο ζήτημα, σχετικά με την ελληνική παιδεία και εκπαίδευση, είναι πως το ίδιο το κράτος δε δαπανά χρήματα σχετικά με αυτήν. Όπως προαναφέρθηκε πολύ σωστά, εμείς οι έφηβοι και γενικότερα οι νέοι άνθρωποι, είμαστε το μέλλον της χώρας και η πρόοδός της. Εάν, λοιπόν, τα χρήματα που δαπανώνται για τα στρατιωτικά θέματα, για τα όπλα, για όλες αυτές τις υποθέσεις της Εθνικής Άμυνας, που θεωρούνται πολύ σημαντικές, είναι πολύ περισσότερα από τα χρήματα, που δαπανώνται για την παιδεία, τότε υπάρχει ένα πολύ βαθύτερο πρόβλημα.

Επικαλούμαι τη φράση του Οράτιου, πως «η Ελλάδα κατακτημένη με τα όπλα νίκησε τον κατακτητή, μεταφέροντας τις Τέχνες στο απολίτιστο Λάτιο». Η δύναμή μας είναι η παιδεία μας, είναι η μόρφωση, είναι ο τρόπος σκέψης μας, η κουλτούρα μας και εκεί πρέπει να εστιάσουμε.

Προσθέτω ότι φοιτώ στο Ράλλειο Λύκειο. Το Ράλλειο Λύκειο, εάν έχει τύχει να το δει κανένας ή καμία από εσάς, είναι ένα εξάωρο κτίριο - σαν πολυκατοικία - το οποίο καταφέραμε μετά από πολλά παρακάλια στο Δήμο Πειραιά και στον κ. Φασούλα και στον κ. Αγραπίδη - πριν από κάποια χρόνια - να εξασφαλίσουμε. Πριν από καιρό, οι μαθήτριες της Ραλλείου έκαναν μάθημα στον πύργο του Πειραιά, χωρίς εξαερισμό και χωρίς φως. Οι συνθήκες ήταν άθλιες. Απορώ, πώς κάτω από τέτοιες συνθήκες μπορεί να υπάρξει ουσιαστική παιδεία.

Από μικρή είχα σαν όνειρο να σπουδάσω, να μπω σε κάποια σχολή, να πάρω κάποιο πτυχίο - τα «παλιόχαρτα» όπως τα αναφέρουν έξω από εδώ, διότι πολλοί θεωρούν πως δεν χρησιμεύουν πια πλέον. Δεν έχω αλλάξει τρόπο σκέψης, απλά, πιστεύω πως είναι ανούσιο. Είναι ανούσιο, γιατί δεν ξέρω εάν έχοντας κάποιο πανεπιστημιακό χαρτί ή κάποιο μεταπτυχιακό, θα μπορέσω να κάνω κάτι. Ο μεγαλύτερος φόβος μου είναι ότι θα σπουδάσω για τη χώρα μου εκτός της χώρας μου, γιατί μόνο εκεί θα μπορέσω να επιβιώσω, οι συνθήκες εδώ είναι άθλιες.

Παρόλα αυτά, θεωρώ πως η Ελλάδα έχει εφόδια, έχει νέους έξυπνους και ικανούς και είναι στο χέρι μας να μην ενστερνιστούμε την άποψη του Νίκου Καζαντζάκη «δεν πιστεύω τίποτα δεν φοβάμαι τίποτα, είμαι ελεύθερος». Είμαστε δεσμευμένοι να φοιτούμε εδώ, να ζούμε εδώ. Οφείλουμε να υπερασπιζόμαστε και να είμαστε υπέρμαχοι της κουλτούρας μας, της χώρας μας και παρόλα τα κακά, να μένουμε πιστοί σε αυτό.

Ελπίζω τα θεμέλια να μην είναι σαθρά, ελπίζω να καταφέρουμε να αλλάξουμε την όποια κακή κατάσταση. Γενικά, πιστεύω πως έχουμε δύναμη στα χέρια μας και δεν αξίζει να κινδυνολογούμε. Ζούμε σε μια χώρα ικανή και εμείς είμαστε ικανοί, έτσι ώστε να καλυτερέψουμε την κατάσταση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να υποδεχθούμε τον κ. Απόστολο Κακλαμάνη, τον Πρόεδρο της Βουλής, μια από τις πιο σημαντικές παρουσίες από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα στα πράγματα της πολιτικής και «αιώνια έφηβο στην ψυχή» - όπως λέει η κυρία Γιαννακοπούλου. Είναι ιδιαίτερα τιμητική η παρουσία του, σήμερα εδώ.

Το λόγο έχει ο κ. Ραφοματιώτης.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΡΑΦΟΜΑΤΙΩΤΗΣ (Νομός Κορινθίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θα σας μιλήσω για το σχολείο που ονειρεύομαι και γενικά, τη σχολική ζωή. Η εκπαίδευση - κατά τη γνώμη μου - είναι ο πιο σημαντικός τομέας στην οργάνωση μιας χώρας, αυτό που ξεχωρίζει τα διαφορετικά άτομα των λαών του κόσμου - εκτός από τα εμφανή, γλώσσα, χρώμα δέρματος κ.λπ., είναι η κουλτούρα και η ιδιαίτερη παιδεία του κάθε λαού. Γι' αυτό, η εκάστοτε Κυβέρνηση κρίνεται αναγκαίο, να φροντίσει σε μεγάλο βαθμό τον τομέα της παιδείας, πράγμα που, δυστυχώς, δεν παρατηρώ να γίνεται όσα χρόνια φοιτώ σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Η κατάσταση της παιδείας στη χώρα μας κρίνεται απαραίτητο ν' αλλάξει. Πρέπει με καίριες αποφάσεις και ενέργειες, να αναστραφεί το υπάρχον κλίμα για τα σχολεία και όλα τα παιδιά να χαίρονται να βρίσκονται σε αυτά. Θεωρώ αναγκαία, λοιπόν, τη ριζική αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος, έτσι ώστε να μείνει ελεύθερος χρόνος στα παιδιά και να παταχθεί η παραπαιδεία.

Προτείνω επέκταση του ήδη υπάρχοντος πρωινού ωραρίου του σχολείου, με ενδιάμεση ανάπαυση για φαγητό στις τραπεζαρίες του ίδιου του σχολείου. Στις παραπάνω αυτές ώρες, τα παιδιά θα μπορούν να διαλέξουν από μια μεγάλη ποικιλία δραστηριοτήτων, όπως η επέκταση των γνώσεών τους στις ξένες γλώσσες, γυμναστική και επίσης, προετοιμασία για το πρωινό πρόγραμμα της επόμενης ημέρας. Έτσι, να μην οι μαθητές θα σχολάνε πιο αργά συγκριτικά με τώρα, αλλά αποχωρώντας από το σχολείο, θα έχουν τον υπόλοιπο ελεύθερο χρόνο τους, για να κάνουν ό,τι αυτοί επιθυμούν.

Θεωρώ αναγκαίο να αλλάξουν και να εκσυγχρονιστούν οι κτιριακές εγκαταστάσεις και ο εξοπλισμός του σχολείου. Σε κάθε σχολείο κρίνεται απαραίτητο και σκόπιμο να υπάρχει μια αίθουσα εκδηλώσεων, γήπεδο για αθλήματα, χημεία και εργαστήρια φυσικής, όπου θα μπορούν να πραγματοποιούνται πειράματα, καθώς και η ένταξη στα σχολεία μιας νέας αίθουσας υπολογιστών, η οποία θα έχει εγκατεστημένα προγράμματα για 3D παρουσιάσεις ορισμένων φαινομένων. Επειδή ζούμε στον αιώνα της εικόνας, θα ήταν καλό, αφού π.χ. μιλήσει ο καθηγητής Βιολογίας για την κυτταρική διαίρεση, την επόμενη διδακτική ώρα να επισκεφθούν τον ειδικό χώρο με τους υπολογιστές, για μια ψηφιακή προβολή του φαινομένου αυτού. Έτσι, κρατιέται αμείωτο το ενδιαφέρον των μαθητών, αλλά και γίνεται πιο εύκολα κατανοητό.

Πέρα από τις αλλαγές στα προγράμματα και τις υποδομές των σχολείων, θα ήταν καλό να αλλάξει και ο τρόπος κατανομής των μαθητών στις τάξεις. Θα ήταν σημαντικό οι μαθητές να κατανέμονται στα τμήματα, ανάλογα με τις ικανότητες και τις επιδόσεις τους. Έτσι, θα υπάρχει μια πιο σωστή και συστηματική διδασκαλία, που θα έχει γνώμονα την κοινή πρόοδο των μαθητών, μέσα σε ένα τμήμα, για να αποφευχθεί η σημερινή κατάσταση, είτε από μαθητές με χαμηλότερη απόδοση, που δεν μπορούν να ακολουθήσουν το ρυθμό διδασκαλίας είτε από πιο «καλούς» μαθητές που δεν αξιοποιούν όλες τις δυνατότητές τους και μένουν στάσιμοι.

Όλα στον αιώνα μας έχουν αλλάξει, λόγω της εισόδου της τεχνολογίας στη ζωή μας. Γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, κρίνεται απαραίτητο να αλλάξει και ο υπάρχων ρόλος του εκπαιδευτικού μέσα στην τάξη. Παλιά, ο δάσκαλος ήταν ο γνώστης πολλών θεμάτων και έπρεπε να τα μεταλαμπαδεύσει στα παιδιά. Σήμερα, τα παιδιά δέχονται καθημερινά τεράστιο όγκο πληροφοριών, που ίσως ξεπερνούν τις γνώσεις του δασκάλου. Ο εκπαιδευτικός πρέπει να συμπιλιώνει το παιδί με την τεχνολογία και να το μαθαίνει να την χειρίζεται σωστά, αποφεύγοντας τους πολλούς κινδύνους που εγκυμονεί.

Κάποιες επιπλέον προτάσεις είναι η διοργάνωση ημερίδων, με διάφορα θέματα κοινού ενδιαφέροντος, η εισαγωγή περισσότερων μαθημάτων επιλογής, όπως οι ιστορίες άλλων κρατών - π.χ. Κίνα, Ιαπωνία - η εκμάθηση ξένων γλωσσών έξω από τα καθορισμένα γερμανικά, γαλλικά, αγγλικά, αλλά και επίσης να ενταχθούν μαθήματα πιο πρακτικά, όπως η εκμάθηση παραδοσιακών και μοντέρνων χορών. Ακόμα, μπορούν να διοργανώνονται αθλητικές εκδηλώσεις στα σχολεία, καθώς, όπως έλεγαν και οι αρχαίοι ημών πρόγονοι, «νους υγιής εν σώματι υγιεί».

Τέλος, αφού το γενικό ζήτημα των προτάσεών μου είναι το παιδί να έρχεται με ευχαρίστηση στο σχολείο, θα βοηθούσε αρκετά η διαμόρφωση και η διαρρύθμιση της κάθε τάξης να είναι υπόθεση των μαθητών. Έτσι, θα φοιτούν σε ένα πιο οικείο περιβάλλον και θα έχουν το σχολείο σαν δεύτερο σπίτι τους. Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και τον κ. Ραφοματιώτη.

Να υποδεχθούμε και τον άλλον Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Σιούφα. Κύριε Σιούφα, είναι ιδιαίτερα τιμητικό, το ότι βρίσκεστε ανάμεσά μας. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Πετσάλνικος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ειλικρινά, σας ευχαριστώ για την πολύτιμη εμπειρία. Εγώ, κρατώ αυτά που πιστεύω πως είναι πολύτιμα για μένα. Αυτό που ίσως θα ήθελα εσείς να κρατήσετε από αυτή τη μία ώρα, που είμαστε μαζί, είναι, αυτό το κομμάτι της αναλογίας των ευθυνών. Αυτό που μας αναλογεί ως το κάνουμε. Να είστε καλά, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Αποστολάτος.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Ήσασταν εξαιρετικός κ. συνάδελφε. Αγαπητότατοι σύνεδροι, άκουσα πολλές φορές, τη λέξη «όνειρο» και το ρήμα «ονειρεύομαι» και συγκινήθηκα. Στη δε κοπελιά, που είπε ότι, «το σχολείο δεν είναι ένας χώρος, που μπορεί κανείς να μιλήσει για τα όνειρά του», θα της πω «ναι, πράγματι». Άλλωστε, ο ρόλος του σχολείου δεν είναι αυτός, αλλά για να ζεις, πρέπει οπωσδήποτε να αγαπάς και να ονειρεύεσαι.

Επίσης, εκείνο που θέλω να κρατήσω από τη θαυμάσια ομιλία της κυρίας από την Εύβοια, η οποία, μάλιστα, μίλησε χωρίς κείμενο, ακριβώς όπως πρέπει να μιλάει κανείς από το Βήμα της Βουλής – ήσασταν η πιο σωστή δεοντολογικά παρουσία στο Βήμα τούτο - είναι πως πράγματι χρειαζόμαστε δασκάλους εμπνευσμένους, πρότυπα - όπως είπατε - όπως χρειαζόμαστε και ήρωες στην εποχή μας και αυτός ο ρόλος πέφτει σε εσάς πια, γιατί είναι κυριολεξία ότι δεν υπάρχει χθες και αύριο, υπάρχει ένα αέναο τώρα και αυτό είναι δικό σας.

Επίσης, θέλω να τονίσω ότι ο Πρόεδρος, κ. Απόστολος Κακλαμάνης, είναι ο άνθρωπος, ο οποίος είχε αυτή την ιδέα. Δηλαδή, ένα όνειρο, το οποίο το έκανε πραγματικότητα και ακριβώς φαίνεται το «θαύμα παιδείας». Πιστεύω ότι η παιδεία είναι ένα θαύμα. Αυτό που σας έχει φέρει - χωρίς να είσαστε εκλεγμένοι - σε αυτά τα έδρανα και μπορείτε να ζείτε αυτή τη θαυμάσια εμπειρία, για να πάρετε κάποιον από εσάς τη «σκυτάλη» στη δημοκρατία. Δεν ξέρω εάν υπάρχει κάτι καλύτερο, σίγουρα λένε «όχι, αυτό είναι, με ό,τι τρωτό». Ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης, λοιπόν, είναι ο άνθρωπος, στον οποίο πραγματικά πρέπει να αποτιμούμε φόρο τιμής κάθε στιγμή, κάθε μέρα, συνέχεια, γι' αυτό που έχει πετύχει.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα

ήταν, τουλάχιστον, άδικο να μην εκφραστή για ένα συνεχιστή αυτού του έργου, τον μέχρι πέρσι πρώην Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Δημήτριο Σιούφα, ο οποίος με πολύ μεράκι, κέφι και, κυρίως, γενναιοδωρία φιλοξένησε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο συναδέλφους σας πέρσι και πρόπερσι σε αυτούς τους χώρους του Κοινοβουλίου. Φέτος, ο κ. Φίλιππος Πετσάλνικος, Πρόεδρος του Κοινοβουλίου, συνεχίζει την παράδοση αυτή, με αυτόν τον υπέροχο τρόπο.

Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Σιούφα, που είστε εδώ ανάμεσά μας, για την τιμή που μας κάνετε.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να δώσω το λόγο στους δύο συναδέλφους σας που κληρώθηκαν στο ρόλο του Προεδρεύοντος εδώ, για να έχουν την εμπειρία αυτή, για τους επόμενους 2-3 ομιλητές.

Στη ζωή αυτή, εκτός από την παιδεία, θα πρέπει και να δουλεύουμε και η δουλειά είναι τρέξιμο.

Παρακαλώ, κυρία Τσιάρτα, λάβετε τη θέση σας και αναγγείλτε τον επόμενο συνάδελφό σας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΤΣΙΑΡΤΑ (Κύπρος – Συμπροεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος

Βουλευτής Ευάγγελος Παπασπυρόπουλος από την Αυστραλία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Αυστραλία): Αξιότιμε κύριε Σιούφα, κυρίες και κύριοι Έφηβοι

Βουλευτές, σας χαιρετώ. Ονομάζομαι Ευάγγελος Παπασπυρόπουλος, έρχομαι από τη Μελβούρνη της Αυστραλίας και θα ήθελα να μιλήσω σχετικά με την εκπαίδευση.

Θα ήθελα να τοποθετηθώ, κυρίως, στην υποσημείωση του κ. Βούρου, στο ότι δεν υπάρχουν μόνον αρνητικά στην εκπαίδευση και μπορώ να πω ότι έχω μια πιο ευρύτερη γνώμη πάνω σε αυτό, επειδή έχω δει και το εκπαιδευτικό σύστημα της Αυστραλίας. Έτσι, μπορώ να κάνω σύγκριση και να δω ποια είναι τα καλά και τα κακά, ποια είναι αυτά που είχα εδώ, ποια είναι αυτά που έχασα, ποια είναι αυτά τα οποία δεν μου λείπουν.

Μπορώ να πω ότι, πράγματι, υπάρχουν και θετικά, μην νομίζετε ότι όλα είναι αρνητικά. Βλέπετε απλώς τα αρνητικά, επειδή είναι αυτά που θέλετε να διορθώσετε και είμαι μαζί σας, έτσι και αλλιώς, σε αυτό. Βάσει ερευνών που έχουν γίνει, η Ελλάδα είναι από τις τελευταίες χώρες στην παγκόσμια κατάταξη, σε έρευνα που είχε γίνει για το ποιοι μαθητές μαθαίνουν περισσότερο σε αναλογία με το διάστημα, που διαβάζουν. Οι Έλληνες διαβάζουν πάρα πολύ, χαλάνε πολλές ώρες σε φροντιστήρια, σε σχολεία, σε ιδιαίτερα και αποδίδουν λιγότερο. Αυτό γίνεται γιατί δεν περνάνε παραγωγικά το χρόνο τους μέσα στην τάξη.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο απόφθεγμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου «στον πατέρα μου χρωστώ το ζην και στον δάσκαλό μου το ευ ζην». Αυτό σημαίνει ότι οι δάσκαλοι είναι αυτοί, που θα μας κάνουν να εκτιμήσουμε καλύτερα τη ζωή, είναι αυτοί που θα μας κάνουν να αναπτύξουμε τις ιδέες μας, να δούμε πιο ευρύτερα τον κόσμο και να εξερευνήσουμε γενικά την εκπαίδευση.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω ότι τα θεμέλια μιας κοινωνίας είναι η εκπαίδευση. Εάν η εκπαίδευση δεν είναι σωστή, δεν υπάρχει κοινωνία. Στις ειδήσεις βλέπουμε τους αναρχικούς, την οικονομική κρίση, την καταστροφή του κόσμου και του περιβάλλοντος. Γιατί υπάρχουν όλα αυτά; Γιατί εμείς οι ίδιοι τα κάναμε. Γιατί γυρνάμε και λέμε πώς έχουν γίνει και ότι πρέπει να τα διορθώσουμε, αφού εμείς οι ίδιοι τα κάναμε; Πρέπει να είμαστε προνοητικοί, γιατί πρώτα κάνουμε τα προβλήματα και μετά ζητάμε λύση. Να μην τα αναπαράγουμε τα προβλήματα. Έτσι δεν χρειάζεται να βρούμε λύση. Εάν κοιτάσουμε πώς να προνοήσουμε, για να μην υπάρξουν προβλήματα θα είναι καλύτερο, γιατί μετά δεν θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε κανένα πρόβλημα.

Τελειώνω, λέγοντας ότι οι πολιτικοί αρχηγοί και η Κυβέρνηση, γενικότερα, θα πρέπει να κοιτάζουν και να σκύβουν πάνω από την εκπαίδευση, ώστε να διορθωθεί, γιατί αυτή είναι η Ελλάδα του μέλλοντος, οι νέοι, εσείς, εμείς. Εάν διορθωθεί η εκπαίδευση, θα είναι προς όφελος όλης της κοινωνίας και έτσι θα μπορούμε να εκτιμήσουμε καλύτερα αυτά που έχουμε και αυτά που θα μπορούμε να κάνουμε στο μέλλον. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΤΣΙΑΡΤΑ (Κύπρος – Συμπροεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος,

Βουλευτής Αναστάσιος Θεοφιλάτος, από το Νομό Κεφαλληνίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ (Νομός Κεφαλληνίας): Ονομάζομαι Αναστάσιος Θεοφιλάτος και είμαι από την Κεφαλονιά. Δεν έχω ετοιμάσει κάτι φτιαχτό, για να σας κάνω να βαρεθείτε, γιατί και εγώ είμαι παιδί. Ακούω συνέχεια τα φτιαχτά, τα κλασσικά, τα ίδια και τα ίδια, οπότε θα σας τα πω έξω από τα δόντια, για να με καταλάβετε και να έχουμε καλύτερη επικοινωνία.

Κάποιοι πριν είπε ότι η παιδεία είναι θαύμα. Βέβαια, και η εξουσία και το χρήμα είναι θαύμα, αλλά, όταν πέφτουν σε λάθος χέρια είναι καταστροφή. Οπότε, πρέπει να προσέχουμε σε ποιού τα χέρια φθάνουν.

Επίσης, κάποιοι πριν ήταν απελπισμένοι σχετικά με το μέλλον της Ελλάδας, ότι δεν υπάρχει μέλλον, δεν υπάρχει ελπίδα ώστε να γίνει καλύτερο. Τα πράγματα είναι όπως τα βλέπουμε. Εάν βλέπουμε την Ελλάδα σαν ένα σκουπίδι, σαν μια χώρα χωρισμένων, έτσι θα παραμείνει. Πρέπει να βλέπουμε την Ελλάδα σαν την ανώτερη χώρα, που έχει την καλύτερη πολιτική, ώστε να φθάσουμε εκεί. Βάζουμε τον πήχη ψηλά, γιατί εάν δεν φθάσουμε ως το ανώτατο σημείο, που τον έχουμε βάλει, ως το ζενίθ, θα φθάσουμε λίγο πιο κάτω. Όμως θα είναι πιο ψηλά από όλους τους άλλους.

Θέλω, επίσης, να αναφερθώ στο εκπαιδευτικό σύστημα. Θα με καταλάβουν πιο πολύ οι μαθητές της Θετικής και Τεχνολογικής Κατεύθυνσης, που σίγουρα έχουν αρχίσει, ήδη, φροντιστήρια από τον Ιούλιο.

Στο πρώτο κεφάλαιο αναφέρονται οι Μιγαδικοί Αριθμοί. Στο σχολικό βιβλίο αναφέρονται μέσα σε μια – δύο παραγράφους και στο βοήθημα σε 10 σελίδες και παραπάνω. Το Υπουργείο Παιδείας μας λέει ότι στις Πανελλήνιες εξεταζόμαστε με βάση το σχολικό βιβλίο. Εάν εγώ πήγαινα με μόνο κριτήριο το σχολικό βιβλίο, θα έγραφα γύρω 5 και θα ήμουν και αισιόδοξος, εάν το πετύχαινα αυτό.

Στην ουσία, έχουμε καταντήσει να πληρώνουμε για να μαθαίνουμε. Να πληρώνουμε για να παίρνουμε μόρφωση, που η μόρφωση είναι ό,τι πιο βασικό. Στα αρχαία χρόνια στους φτωχούς ανθρώπους οι πλούσιοι έδιναν τα «θεωρικά», δηλαδή, δωρεάν εισιτήρια για να παρακολουθούν θέατρο, γιατί αυτό αποτελούσε μόρφωση, γιατί μέσω της Τέχνης μπορούσαν να βρουν τον εαυτό τους και να γίνουν καλύτεροι άνθρωποι.

Επίσης, θα προτιμούσα να αντικατασταθεί αυτό το σύστημα, δηλαδή, η αποτύπωση του κειμένου, η αποστήθιση και μετά η σάρωση και η εκτύπωση, με έρευνες και με εργασίες, γιατί πάνω στην εργασία αφομοιώνεται καλύτερα η γνώση. Το ψάχνεις, το ζεις. Μέσω της εργασίας βρίσκεσαι με άλλα άτομα και κοινωνικοποιείσαι. Είναι πολύ καλύτερη μάθηση από την απλή αποστήθιση.

Οι καθηγητές πρέπει να βρουν το κουμπί στους μαθητές και δεν πρέπει να τα παρατούν, όταν λένε εκείνοι ότι δεν έχουν όρεξη. Θα πρέπει να περάσουν τη γνώση τους στα μέτρα των μαθητών. Βέβαια, πρέπει να υπάρχει η θέληση και το ενδιαφέρον και από την πλευρά των μαθητών. Ας μην τα θέλουμε και όλα δικά μας. Γιατί εάν δεν ενδιαφέρεται ο μαθητής ό,τι και να κάνει ο καθηγητής, δεν πρόκειται να μάθει ποτέ τίποτα.

Σχετικά με κάτι που ανέφερε πριν ο κ. Βούρος για την ταινία «Ο κύκλος των χαμένων ποιητών». Εκεί ο καθηγητής προσπαθούσε έναν μαθητή, να τον κάνει να βγάλει μέσα από τον εαυτό του την ποίηση, γιατί την κατείχε. Αν και αυτό το παιδί ήταν τόσο αρνητικό, με πολύ επιμονή και θέληση κατάφερε ο καθηγητής και έκανε το παιδί αυτό να βγάλει τον εαυτό του προς τα έξω.

Οπότε πρέπει να υπάρχει ένας ισχυρός χαρακτήρας όσον αφορά στον καθηγητή και τεράστια επιμονή. Σας ευχαριστώ.

ΒΑΪΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέλω να σχολιάσω ότι ήταν εξαιρετικός ο λόγος σας. Σας ευχαριστούμε πολύ, ήσασταν εξαιρετικός.

Στο σημείο αυτό, ο συνάδελφος σας, Έφηβος Βουλευτής, Γιώργος Κόσσυφας, από την Β΄ Αθήνας και συγκεκριμένα από το Γαλάτσι θα λάβει το ρόλο του Προεδρεύοντος για δύο συναδέλφους σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΣΣΥΦΑΣ (Β΄ Αθήνας – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει, για 3 λεπτά, ο Έφηβος Βουλευτής Θωμάς Βαμβακούσης, από τη Σύρο.

ΘΩΜΑΣ ΒΑΜΒΑΚΟΥΣΗΣ (Νομός Κυκλάδων): Ευχαριστώ. Θα ήθελα να επαναλάβω ότι όντως η παιδεία έχει κάποια θετικά, αλλά δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε στα καλά, τα οποία είναι λίγα, γιατί έτσι δεν προχωράμε.

Συνεχίζοντας, θα ήθελα να καυτηριάσω προβλήματα που υπάρχουν, όπως είναι η παραπαιδεία, που έχει καταντήσει να ρουφάει τον ελεύθερο χρόνο του μαθητή, να επιβαρύνει τους γονείς και μόνο οι οικονομικά άνετοι να μπορούν να δώσουν στα παιδιά τους την παιδεία που θέλει η Ελλάδα. Επίσης, θέλω να πω ότι ο εκπαιδευτικός είναι θύμα του κύκλου που ονομάζεται παιδεία, που πρέπει να υποστεί ριζικές αλλαγές ως προς τον τρόπο εκμάθησης και της επιλογής των μαθημάτων που, ουσιαστικά, σε κάνουν μια αποθήκη άχρηστων γνώσεων.

Θέλω επίσης, να θέσω την ερώτηση «γιατί πρέπει να αγοράζω το όνειρό μου» με μόρια. Γιατί να αγωνίζομαι 12 χρόνια και να δίνω καθημερινά ώρες, ώστε να πετύχω το στόχο, με τεράστιο κίνδυνο αποτυχίας από εξωγενείς παράγοντες και όχι μόνο. Αυτό πρέπει να αλλάξει, γιατί το ποσοστό αυτό οδηγεί στο χαμηλό επίπεδο των εφήβων και κατόπιν στην υποκοουλτούρα και πιστεύω ότι το μέλλον μιας χώρας εξαρτάται από τους νέους κάτω των 25. Ας γίνει μια προσπάθεια αλλαγής και βελτίωσης. Βασικό είναι να δίνονται περισσότερες ευκαιρίες. Δεκτό το θέμα του ελέγχου του εκπαιδευτικού, αλλά με αυτή τη λογική, όλα τα επαγγέλματα θα έπρεπε να περνάνε από αυτόν τον έλεγχο, πράγμα αδύνατον και επειδή δεν θέλω να γίνομαι συγκεκριμένος, θα τονίσω ότι η παιδεία πρέπει να επικεντρώνεται στην απόκτηση των εμπειριών και στην αντιμετώπιση καταστάσεων και όχι στο πώς να λύνουμε εξισώσεις και στο να γράφουμε τυποποιημένες εκθέσεις, με έλλειψη χαρακτήρα, προσωπικότητας και φαντασίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΣΣΥΦΑΣ (Β΄ Αθήνας – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Βαμβακούση.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αχιλλέας Βουτσίνος.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Ευχαριστώ που μου δόθηκε αυτή η ευκαιρία, αν και δεν είχα δηλώσει από την αρχή συμμετοχή στο να μιλήσω.

Ήθελα να πω ότι σε κανέναν δεν αρέσει αυτός ο αγώνας δρόμου που βιώνουμε, ως μαθητές της Γ΄ Λυκείου, ο οποίος μας εξαντλεί σωματικά και πνευματικά, ξεχνώντας την πραγματική ουσία και το λόγο, για τον οποίο ερχόμαστε στο σχολείο, για να μάθουμε. Γιατί ο καθένας να μη μπορεί να έχει μια ευκαιρία στο όνειρό του; Γιατί ο καθένας έχει ένα όνειρο, να μπορεί να εισαχθεί στο πανεπιστήμιο, το οποίο θα ασχολείται με τις ικανότητες του και όχι με τα μόρια που έγραψε. Θέλουμε να αναγνωρίζονται οι πραγματικές μας ικανότητες, δεξιότητες, αλλά και απόψεις. Μπορώ να ακολουθήσω αυτό που με ευχαριστεί. Ο καθένας μπορεί να υλοποιήσει το δικό του όνειρο, γιατί θα πράττει απλά αυτό που του αρέσει, χωρίς να χρειάζεται να περιοριστεί σε ένα αριθμό μορίων, που ίσως θα είναι και πολύ υψηλός γι' αυτόν. Θα εξαντλήσει στην ουσία το σώμα του και το μυαλό του, θα περιορίσει τη φαντασία του, γράφοντας στερεότυπες εκθέσεις, λέγοντας αυτά που πρέπει και θέλουν να ακουστούν.

Πιστεύω στη δημοκρατία, από την οποία συνεπάγεται η ελευθερία των απόψεων και όταν μου περιορίζουν κάτι τέτοιο, ένα τόσο σημαντικό προνόμιο, απλά δε νοιώθω ελεύθερος. Πιστεύω ότι χάνουμε την ουσία, κρινόμαστε εντελώς υλιστικά. Είναι άδικο να κρίνεται ένας άνθρωπος ως μυαλό, πνεύμα, ηθική και σωματική δεξιότητα από την ποσότητα των μορίων που θα γράψει. Φαίνεται σαν να μην ενδιαφέρον κανέναν οι πραγματικές μας απόψεις. Εν τέλει, τι έχουμε να δώσουμε ως νέοι; Έχουμε να δώσουμε φαντασία, καινοτομία, ενέργεια, ιδέες, φιλελευθερισμό και επαναστατικό πνεύμα. Εμείς είμαστε το μέλλον, όπως μας λέτε. Πρέπει να καταλάβετε, όμως, ότι δεν χτίζετε το μέλλον σωστά. Το χτίζετε, για να γίνει ακριβώς όπως εσείς θέλετε, όπως είστε εσείς. Δεν υπάρχει πρόοδος, να γίνουμε, δηλαδή, συμφεροντολόγοι, υλιστές και καταναλωτικοί άνθρωποι. Δεν θέλουμε να ασχολούμαστε με χρήμα. Θέλουμε πνευματικοποίηση, θέλουμε συναλλαγή ιδεών, όχι ύλης. Σήμερα έχουμε όνειρα και σήμερα έχουμε τη δυνατότητα να τα πραγματοποιήσουμε. Ας δοθεί σε όλους μια ευκαιρία στο όνειρό τους. Δεν θέλω να ενισχύω - και κανείς δεν θέλει - την παραπαιδεία και τα φροντιστήρια, μόνο και μόνο, επειδή στο σχολείο δεν δουλεύουν σωστά οι καθηγητές ή τις περισσότερες φορές δεν επαρκεί η δουλειά τους, καθώς οι απαιτήσεις και το επίπεδο των πανελλήνιων, όπου διαγωνιζόμαστε είναι πολύ περισσότερες. Είμαστε νέοι και κυριότερα άνθρωποι και ζωντανό οργανισμό, όπως είπε και μια κοπέλα, όχι μηχανές, όπως θέλει το εκπαιδευτικό σύστημα. Δεν θέλω να το ακολουθήσω αυτό και το αρνούμαι, αλλά έχω όνειρα και το μόνο που μπορώ να κάνω αυτή τη στιγμή, λόγω ηλικίας, είναι να δηλώσω την άρνησή μου και να διατηρήσω τα όνειρά μου ακέραια και αυτή είναι μια ευκαιρία να το δηλώσω μπροστά στη «Βουλή των Εφήβων». Οι ιδέες δεν πεθαίνουν από το άγχος, την καταπίεση και τον περιορισμό, απλά τις έχουμε και τις φωνάζουμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Μπράβο Αχιλλέα, μόνο που να είσαι σίγουρος ότι η επιτομή του ονείρου του ανθρωπίνου είδους προσωποποιείται στο πρόσωπο της Βουλευτού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της κυρίας Νάντιας Γιαννακοπούλου, η οποία θα γίνει μητέρα και θα φέρει έναν άλλο άνθρωπο μέσα από την αρχή της αγάπης, του έρωτα.

Κυρία Γιαννακοπούλου, έχετε το λόγο.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής) : Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε

Πρόεδρε. Θα ήθελα και εγώ παιδιά, να σας καλωσορίσω σήμερα όλες τις νέες και τους νέους σ' αυτή την πολύ όμορφη και ουσιαστική διαδικασία, την οποία κάναμε, γιατί πραγματικά ολοκληρώθηκε μια πολύ γόνιμη, ουσιαστική συζήτηση με τοποθετήσεις όλων σας, απ' την οποία εγώ τουλάχιστον, θα ήθελα να κρατήσω δύο πράγματα, τα οποία αποτελούν ένα πολύ σπουδαίο και σημαντικό μάθημα και για εμάς από εσάς. Πρώτα απ' όλα, γιατί μιλήσατε από την ψυχή σας, μιλήσατε πολύ απλά, πολύ ανθρώπινα, ήσασταν ο εαυτός σας και ειδικά αυτό απέναντι στον ξύλινο λόγο, στον οποίο πολλές φορές ρέπουμε, όσοι βρισκόμαστε σ' αυτά εδώ τα έδρανα και εκπροσωπούμε το έθνος. Νομίζω ότι ήταν, λοιπόν, ένα πολύ καλό μάθημα και για εμάς. Και βεβαίως, το πιο σημαντικό είναι ότι εκτός από τα «κατηγορώ», εκτός από ένα λόγο καταγγελτικό, κάτι το οποίο είναι πολύ φυσιολογικό και λογικό για την ηλικία σας, μπορώ και εγώ να θυμηθώ τον εαυτό μου πριν από 15 χρόνια περίπου και να θυμηθώ πόσο θυμό είχα και εγώ μέσα μου, πόσα αδιέξοδα ένοιωθα, το φόβο μου, την τεράστια αγωνία μου για το μέλλον. Πέρα, λοιπόν, από όλα αυτά τα «κατηγορώ» ακούστηκαν πολύ σημαντικές και πάρα πολύ γόνιμες προτάσεις, πολλές φορές πιο ριζοσπαστικές, πιο ρηξικέλευτες, εξαιρετικά σημαντικό και αυτό. Θα ήθελα να ακούσω ακόμη περισσότερες στις δευτερολογίες σας.

Εγώ θα ήθελα να καλέσω όλους εσάς να πείτε ό,τι πραγματικά νοιώθετε, ό,τι έχετε στο μυαλό σας, ό,τι συζητάτε με τις παρέες και τους φίλους σας, ό,τι λέτε στους γονείς σας, στους δασκάλους σας. Νομίζω ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να τα ακούσουμε εδώ πέρα. Μη φοβηθείτε, μην ντραπείτε, μιλήστε ελεύθερα στις δευτερολογίες σας, γιατί νομίζω ότι οι πρωτολογίες ήταν εξαιρετικά σημαντικές σε μια πάρα πολύ καλή κατεύθυνση. Θα είναι ακόμη πιο ωραίο να μπορέσουμε τώρα, στο δεύτερο κύκλο των ομιλιών, να ακούσουμε τις απόψεις σας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, κυρία Σκαπέτη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΚΑΠΕΤΗ (Β΄ Αθήνας) : Κυρία Πρόεδρε, χαίρομαι πάρα πολύ που βρίσκομαι εδώ, γιατί μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω τη γνώμη μου. Δεν έχω ετοιμάσει κάποια έκθεση, που να αναλύω τα προβλήματα της παιδείας. Όλοι τα γνωρίζουμε και όλοι γνωρίζουμε ότι οι καθηγητές δεν είναι μεταδοτικοί, ότι παίρνουμε μόνον ξένες γνώσεις και γινόμαστε «μηχανήματα». Αυτό που θα ήθελα να προτείνω είναι οι τρόποι αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων, όπως, για παράδειγμα, ο έλεγχος των καθηγητών κ.λπ. Σκέφθηκα

μήπως θα έπρεπε οι μαθητές να γίνονταν αυτοί που θα κρίνουν τους καθηγητές. Δηλαδή, μέσω των διαγωνισμάτων, που μας βάζουν κάθε τετράμηνο και από τον έλεγχο δυσκολίας τους, φαίνεται το επίπεδο της τάξης τουλάχιστον από ένα μάθημα. Έτσι, μπορούμε να καταλάβουμε, εάν ο καθηγητής κάνει σωστά τη δουλειά του ή όχι. Για παράδειγμα, εάν γράψουν όλοι άσχημα σε ένα μάθημα, όπου δεν υπάρχει μεγάλος βαθμός δυσκολίας, τότε κάτι συμβαίνει. Έτσι, με αυτόν τον τρόπο, πιστεύω, ότι μπορούμε να αξιολογήσουμε τους καθηγητές.

Όσον αφορά στο σχολικό επαγγελματικό προσανατολισμό, πιστεύω ότι δεν δίνεται ιδιαίτερη προσοχή από τα σχολεία. Πιστεύω ότι το μέλλον μας είναι πολύ σημαντικό και εμείς το ορίζουμε. Για το λόγο αυτό πιστεύω, στο βιωματικό τρόπο μάθησης της γνώσης των επαγγελματιών. Δηλαδή, θα μπορούσε ένα σχολείο να κανονίσει μια εκδρομή και να ανακαλύψει την αγροτική κοινωνία. Η αγροτική κοινωνία έχει μαθηματικά, έχει χημεία για τα λιπάσματα, έχει βιολογία, έχει οικονομικά κ.α. Δηλαδή, μπορείς να μάθεις από αυτά και να ανακαλύψεις σε ποιο τομέα μπορείς να πας.

Ένα άλλο που θα ήθελα να προσθέσω είναι σχετικό με την ύλη. Βασικά, θα πρότεινα την αναδιάρθρωση της ύλης, γιατί πλέον όσο προχωράει η τεχνολογία και αναπτυσσόμαστε, μαθαίνουμε πράγματα που είναι παλιάς εποχής, για παράδειγμα, στη φυσική κατεύθυνση, όπου δεν αντιστοιχούν οι γνώσεις στις σύγχρονες μεθόδους. Πιστεύω, ότι πρέπει να γίνει κάτι, για να αλλάξει όλο το σύστημα.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής) : Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αθανάσιος Παπαδημητρίου από το Νομό Δωδεκανήσου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Νομός Δωδεκανήσου) : Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω πως ό,τι είπαν και οι προηγούμενοι ομιλητές, εκφράζει και εμένα. Αυτή τη στιγμή, δεν ήρθα εδώ, για να αναφερθώ στους καθηγητές, στο εκπαιδευτικό σύστημα και γενικά, στους τρόπους αντιμετώπισης των προβλημάτων. Το μόνο που θέλω είναι να πω στους υπεύθυνους είναι να υπάρξουν αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα και μάλιστα, ουσιαστικές. Για παράδειγμα, αξιολόγηση καθηγητών και γενικά όλα αυτά, που έθιξαν, προηγουμένως, οι συνάδελφοί μου να ληφθούν σοβαρά υπόψη. Θα πρέπει να προσπαθήσετε να περάσετε αλλαγές που δεν θα ξεσηκώσουν τον κόσμο και δεν θα βγουν οι μαθητές στο δρόμο. Θα βρίσκουν σύμφωνους τους μαθητές και γενικά, όλη την κοινωνία. Πρέπει να γίνουν ουσιαστικές αλλαγές και γρήγορα είτε κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία είτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θέλω να δω αλλαγές, γιατί εγώ βιώνω τα λάθη του εκπαιδευτικού συστήματος. Εγώ δεν έχω ελεύθερο χρόνο, εγώ έχω άγχος και όχι εσείς.

Πιστεύω ότι πρέπει να ακουστούν αυτά που είπαν οι συνάδελφοί μου και συμμαθητές, να ληφθούν υπόψη και να μη μείνουν εδώ. Μπορεί να είμαστε έφηβοι, μπορεί να είμαστε 17 χρονών, αλλά γνωρίζουμε τι κάνουμε και πού βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή. Θα ήθελα να κλείσω με κάτι που είπε ο συνάδελφος από την Κεφαλονιά, ότι υπάρχει αύριο σε αυτή τη χώρα και ότι δεν πρέπει τα παιδιά να λένε ότι θέλουν να πάνε στο εξωτερικό, για να ζήσουν, βρίσκοντας εκεί δουλειά. Η ιστορία έχει δείξει ότι οι Έλληνες είναι φτιαγμένοι για τα δύσκολα και αυτά βρίσκονται έξω από αυτή την αίθουσα. Επομένως, αφού είμαστε Έλληνες, ας κάτσουμε να παλέψουμε και να διορθώσουμε τα λάθη του παρελθόντος, για να έχουμε ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά μας. Θα πρέπει, εσείς, σαν μεγαλύτεροι και σαν πολιτικοί και Βουλευτές, να δώσετε το παράδειγμα. Βγείτε στα κανάλια και κάντε μια συζήτηση δημοκρατική για όλα αυτά τα προβλήματα, που μας απασχολούν.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής) : Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αντιγόνη Τσιάρτα από τη Λευκωσία.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΤΣΙΑΡΤΑ (Κύπρος) : Κυρία Πρόεδρε, ονομάζομαι Αντιγόνη Τσιάρτα και κατάγομαι από την Κύπρο. Όσα έχω ακούσει, μέχρι τώρα, με βρίσκουν σύμφωνη με τους προλαλήσαντες συναδέλφους μου. Όμως, το θέμα που θέλω να θίξω είναι ότι πρέπει να είμαστε όλοι θετικοί στη διεκπεραίωση όλων αυτών που έχουμε πει. Εάν δεν έχουμε θετική σκέψη, τότε όλα δεν θα γίνουν, όπως έχουμε πει. Την ημέρα που μας είπαν ότι έπρεπε να λάβουμε μέρος σε αυτό το διαγωνισμό και να γράψουμε μια έκθεση, είπα από μέσα μου «Θα γράψω αυτή την έκθεση και νομίζω ότι εγώ θα επιλεγώ για να πάω στην Ελλάδα και να εκπροσωπήσω την Κύπρο». Αυτό έγινε. Από τη θετική σκέψη μας όλα μπορούν να γίνουν.

Προηγουμένως, μας έδωσαν ένα χαρτάκι να γράψουμε το όνομά μας για να πάρουμε στην έδρα τη θέση του κυρίου Προέδρου. Τότε σκέφθηκα ότι θα γράψω το όνομά μου, θα πάω εκεί και θα εκλεγώ στη θέση του Προέδρου και αυτό έγινε. Με τη θετική σκέψη, όλα μπορούν να γίνουν. Σας ευχαριστώ.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Τσιάρτα. Ακολουθεί στο Βήμα, ο τελευταίος των πρωτολογιών μας, των ομιλητών μας, ο κ. Γεώργιος Κόσσυφας. Σ' αυτό το σημείο, έχωμε την πολύ μεγάλη τιμή και χαρά να αναγγείλω ότι παρακολουθεί τις διαδικασίες ο Πρόεδρος του Σώματος, ο κ. Πετσάλνικος. Πριν ξεκινήσει ο κ. Κόσσυφας, έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Κακλαμάνης. Κύριε Πρόεδρε, σας ακούμε.

Στο σημείο αυτό, ο Πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης, απήμυθνε χαιρετισμό προς τους Έφηβους Βουλευτές - Μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, για τις πάντα ουσιαστικές παρατηρήσεις σας, κύριε Πρόεδρε. Το λόγο έχει ο Συμπροεδρεύων Έφηβος Βουλευτής, κ. Κόσσυφας, για 3 λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΣΣΥΦΑΣ (Β' Αθήνας – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ. Επειδή είμαι ο τελευταίος, θα έλεγα ότι οι περισσότεροι συνάδελφοί μ' έχουν συμπληρώσει σε αυτά που ήθελα να πω. Δεν είχα προετοιμάσει κάτι, οπότε θα ήθελα να ζητήσω και συγγνώμη, γιατί ο λόγος μου δεν θα είναι τόσο ποιοτικός, όσο όλοι οι προηγούμενοι και δεν θα έχει ίσως και την κατάλληλη δομή.

Κάποιες παρατηρήσεις, τώρα. Πιστεύω πως αν δεν υπήρχε ελπίδα, έστω και μια μικρή ελπίδα, πολλοί από εμάς δεν θα ήταν εδώ. Τώρα, δεν ξέρω πώς αυτό το εκλαμβάνει κανείς, πάντως θεωρώ πώς όλοι, είτε το πιστεύουμε πραγματικά, είτε είναι στο υποσυνείδητο μέσα μας, πιστεύουμε πως μπορούμε να πάμε καλά.

Επειδή ακριβώς δεν έχω γράψει κάτι, ίσως αυτά που θα πω, να είναι λίγο άσχετα μεταξύ τους, απλά είναι σκέψεις, που έκανα, καθώς άκουγα τα υπόλοιπα παιδιά.

Πιστεύω, πάντως, ότι το θέμα της αλλαγής του εκπαιδευτικού συστήματος, βρίσκεται στους ανθρώπους. Έχουν ειπωθεί, πολλές προτάσεις, δηλαδή, αυτά που ακούσαμε σαν προτάσεις τώρα, ακούγονται εδώ και πολλά χρόνια. Δεν υπάρχει κάτι το εξαιρετικά πρωτότυπο, χωρίς να εννοώ, βέβαια, ότι δεν είναι σημαντικά, εννοείται πώς είναι σημαντικά, δεν τίθεται θέμα επ' αυτού.

Οι άνθρωποι, όμως, αλλάζοντας λογική, θα μπορέσουν να διορθώσουν το κράτος και παράλληλα το κράτος, δίνοντας τα περιθώρια στους ανθρώπους ν' αλλάξουν λογική, δείχνοντάς τους πως δεν ισχύει αυτή η εικόνα που είχαν μέχρι τώρα – που έχει δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια – μπορούν να τους δώσουν την ελπίδα.

Εμείς, ως πιο νέοι και μάλλον ως πιο άπειροι, σ' αυτή την κοινωνία, λένε πώς είμαστε πιο αισιόδοξοι. Οι πιο μεγάλοι έχουν, πιο πολλές εμπειρίες, γι' αυτό ίσως είναι πιο απαισιόδοξοι, βλέπουνε πιο πεσιμιστικά το μέλλον. Δεν πρέπει να ισχύει αυτό απόλυτα, κανένας δεν έχει απόψεις 100%, όλοι πιστεύω, ότι έχουμε κάποιες αντιρρήσεις, ακόμη και σ' αυτά που πιστεύουμε.

Απλά, για να τελειώσω κάπου εδώ, θα ήθελα να αναφέρω ότι το Γυμνάσιο, στο οποίο φοιτούσα, ήταν ένα κακό σχολείο, μάλλον. Αδιάφοροι καθηγητές, κακές υποδομές, νομίζω ότι οι περισσότεροι ξέρουμε από αυτά, εδώ πέρα, τουλάχιστον οι μισοί, ίσως και περισσότεροι πιστεύω. Στο Λύκειο, όμως, μέσα σε μια χρονιά, άλλαξε η πίστη μου στο εκπαιδευτικό σύστημα, γιατί η μετάβασή μου στο Λύκειο συνοδευόταν από κάποιες απαισιόδοξες πεπειθήσεις για το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Το Λύκειο, όμως, που είναι το 3^ο Λύκειο Γαλατσίου, αυτό το σχολείο που πλέον φοιτώ, μου έδωσε μια νέα ελπίδα, γιατί οι καθηγητές φρόντιζαν και τα παιδιά και τις υποδομές και υπήρχε και ένας Συνδιευθυντής, ο οποίος ενδιαφερόταν πολύ, γιατί ήταν ο χαρακτήρας του έτσι και πίστευε πραγματικά.

Να τελειώσω εδώ. Να επαναλάβω τη θέση μου: Πιστεύω ότι εάν το πιστέψουμε όλοι, πραγματικά η αλλαγή θα συμβεί. Ευχαριστώ.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ(Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ, τον κ.

Κόσσυφα, με τον οποίο τελείωσε και ο κύκλος των πρωτολογιών. Τώρα, θα εισέλθουμε στον κύκλο των δευτερολογιών. Δυστυχώς, ο χρόνος που μας έχει απομείνει, είναι αρκετά λίγος, θα έλεγα, αλλά πιστεύω ότι έχουμε χρόνο, για ουσιαστικές τοποθετήσεις, τρεις νομίζω είναι το μάξιμουμ. Όποιοι θέλουν, να σηκώσουν το χέρι τους, για να δούμε ποιοι θέλουν να δευτερολογήσουν. Να κρατήσουμε τα ονόματα και να ξεκινήσουμε. Θα το κάνουμε δίλεπτο. Έχετε δύο λεπτά, θα είναι πιο μικρός ο χρόνος των δευτερολογιών, γιατί έχουμε και ψηφοφορίες μπροστά μας.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΡΑ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Ξέχασα να πω ότι κατάγομαι από το Καινούργιο της Τριχωνίδας, ένα χωριό, που εγκολπώνεται, τη μεγαλύτερη λίμνη της Ελλάδας, τη λίμνη Τριχωνίδα.

Πέρα από αυτό, θέλω να πω στο θέμα μας ότι μπορεί η παιδεία μας, όπως όλοι διαπιστώνουμε να νοσεί, αλλά τα όνειρά μας, τα όνειρα τα νεανικά, δε μπορεί σε καμία περίπτωση, να χαρακτηριστούν κίβδηλα και στυφά. Οι νέοι δεν είναι πλέον μόνον φιλόδοξοι, έχουμε όνειρα και μπορούμε πλέον, να απαγκιστρωθούμε από τις πεπαλαιωμένες, εντελώς, ρίζες που μας έχουνε κληροδοτήσει και να εμπνεύσουμε το μέλλον μας, με τα όνειρά μας.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ(Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ. Να πάμε και στη δευτερολογία σας. Τον λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, κ. Προβιάς Γεώργιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΟΒΙΑΣ (Νομός Μαγνησίας): Λέγομαι, Προβιάς Γεώργιος, είμαι από το Ενιαίο Λύκειο Σκοπέλου.

Θέλω, να πω ότι για να πάει αυτή η Ελλάδα μπροστά, θα πρέπει η ελληνική Κυβέρνηση να φύγει από την νοοτροπία, που γίνονται «οι φτωχοί, φτωχότεροι και οι πλούσιοι, πλουσιότεροι». Πρέπει η Ελλάδα να παράγει έργο, πολιτιστικό πρόγραμμα και να αξιοποιήσει τους πόρους, που υπάρχουν στην Ελλάδα, γιατί η Ελλάδα έχει πολλούς πόρους και πρέπει να αξιοποιηθούν. Έτσι μόνον, θα προχωρήσει σωστά η εκπαίδευση και θα είναι όλοι ισότιμοι. Δεν θα υπάρχουν ούτε φτωχοί ούτε πλούσιοι. Αυτά ήθελα να πω και νομίζω, ότι πρέπει να ακουστούν σ' αυτούς μας διοικούν.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ(Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Να προσέλθετε και για τη δική σας δευτερολογία. Είναι πολύ σημαντικό ότι οι δευτερολογίες είναι και σύντομες και ουσιαστικές.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής) : Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Κιτράκη, από το Ρέθυμνο Κρήτης.

ΕΛΕΝΗ ΚΙΤΡΑΚΗ (Νομός Ρεθύμνου): Κατάγομαι από το Ρέθυμνο Κρήτης και δεν ζήτησα το λόγο προηγουμένως, διότι θεωρώ ότι είναι καλύτερο να συμμετάσχω ως ακροάτρια. Έχω μια μικρή αδελφή, η οποία είναι μαθήτρια της 5ης δημοτικού. Μου έφερε ένα χαρτί, το οποίο είχε τις προτάσεις της κυρίας Διαμαντοπούλου, με τις αλλαγές που θα πραγματοποιηθούν στην παιδεία, οι όποιες αλλαγές έχουν ήδη δρομολογηθεί. Στο πλαίσιο των αλλαγών, έχει μπει το μάθημα των αγγλικών στην πρώτη δημοτικού. Κατά την άποψή μου, δεν είναι εφικτό να μαθαίνουμε τη γλώσσα μας παράλληλα με μια άλλη γλώσσα και επίσης να σχολάνε τα παιδιά στις 2 η ώρα.

Ακούμε συνέχεια ότι φταίει το σύστημα και ότι εμείς δεν κάνουμε τίποτα γι' αυτό και απλώς το ακολουθούμε. Εγώ έχω κάποια όνειρα. Μέσω του προγράμματος του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού, ήθελα να ασχοληθώ με την ψυχολογία και τελικά έχω βρεθεί στην τεχνολογική κατεύθυνση. Δεν μπορώ να το ακολουθήσω. Το μόνο που θέλω να πω κλείνοντας, είναι να ακολουθείτε τα όνειρά σας.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής) : Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σιακούλης Αθανάσιος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΙΑΚΟΥΛΗΣ (Νομός Βοιωτίας): Επιτρέψτε μου να με συμπληρώσω κάτι σχετικά με την τροπολογία μου, αλλά να διαφωνήσω με κάτι, το οποίο ανέφερε ένας προηγούμενος ομιλητής. Δεν πιστεύω ότι η Ελλάδα πρέπει να μιμηθεί πρότυπα είτε δυτικά είτε ανατολικά. Αυτό και στο παρελθόν έχει αποδειχθεί - σε διαφορετικούς τομείς, όπως για παράδειγμα στον τομέα της πολιτικής - ότι δεν μπορεί να φέρει κάποια αποτελέσματα. Να θυμίσω για παράδειγμα το σύνταγμα του 1844, στο οποίο τα πολιτικά κόμματα απέτυχαν για τον εξής λόγο: Επειδή μιμήθηκαν τις δυτικές χώρες και κινήθηκαν στα γραμμή των κομμάτων των χωρών αυτών. Πιστεύω ότι η Ελλάδα, όπως έχει αποδειχθεί από την αρχαιότητα, έχει κινηθεί πρωτοποριακά και πιστεύω και ελπίζω, ότι με αυτόν τον τρόπο θα συνεχίσει να κινείται. Σε αυτό το σημείο, νομίζω ότι ταιριάζει η ρήση του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ότι η Ελλάδα ανήκει στην Δύση, μόνο που, επιτρέψτε μου να το παραφράσω εν μέρει, η Ελλάδα ανήκει στο σύνολο των χωρών εκείνων, που παρότι συνασπισμένες, έχουν τη δυνατότητα να κινούνται ανεξάρτητα σε μερικούς τομείς και όχι μόνο αυτό, αλλά να είναι πρωτοπόροι και αυτό που κάνουν να έχει ουσία. Ελπίζω ότι η Ελλάδα θα κινηθεί, έτσι στο μέλλον.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής) : Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Αντιγόνη Σπύρου του Νομού Δωδεκανήσου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΠΥΡΟΥ (Νομός Δωδεκανήσου): Κατάγομαι από τη Ρόδο, από τον Νομό Δωδεκανήσου. Έχω έναν μικρό αδερφό, ο οποίος τυχαίνει να έχει το ίδιο ακριβώς πρόβλημα, που ανέφερε και η κοπέλα, προηγούμενος. Έχουν μιλήσει για πολυμερισμό στο δημοτικό, στη φυσική για παράδειγμα, το οποίο εγώ το θεωρώ εξωφρενικό. Δηλαδή, εμένα μου πήρε πάρα πολλές μέρες, για να καταλάβω τι ακριβώς σημαίνει ο «πολυμερισμός». Θεωρώ ότι είναι υπερβολικά αυτά που μαθαίνουμε στο δημοτικό και ότι, αν μη τι άλλο, σε αυτή την ηλικία που έχουμε το δικαίωμα της παιδικότητας, ας μας επιτραπεί να είμαστε παιδιά. Στο γυμνάσιο και το λύκειο εντάξει, αλλά στο δημοτικό μέχρι και στο γυμνάσιο, ας μας επιτραπεί να είμαστε παιδιά.

Το δεύτερο πράγμα, που θέλω να πω, είναι ότι αναφέρθηκε πολλές φορές ότι η εκπαίδευση νοσεί. Να θυμίσω λίγο ότι επί χούντας, ο Παπαδόπουλος έλεγε ότι η Ελλάδα νοσεί και πρέπει να τη βάλουμε σε γύψο. Η Ελλάδα δεν νοσεί, η εκπαίδευση δεν νοσεί. Εκείνο που συμβαίνει είναι ότι παίρνονται λάθος αποφάσεις, οι οποίες στοιχίζουν πάρα πολύ σε χρήμα και σε χρόνια. Αυτό που θέλω να πω είναι πρέπει αυτές οι αποφάσεις που κοστίζουν, να λαμβάνονται, με την υπευθυνότητα και με την αίσθηση του βάρους, που φέρουν εκείνοι, που τις λαμβάνουν, διότι δεν παίρνουν μόνο απλές αποφάσεις, αλλά παίρνουν αποφάσεις, οι οποίες επηρεάζουν τις ζωές άλλων. Τις δικές μας.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής, ο κύριος Φίλιππος Πετσάλνικος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Εγώ με ενδιαφέρον παρακολούθησα ένα μέρος των συζητήσεων. Καταρχήν, οφείλω μια διευκρίνιση, διότι με ρώτησε η συνάδελφος Βουλευτής σχετικά με την αλλαγή, που πραγματοποιήθηκε και αντί οι Έφηβοι Βουλευτές να γράφουν ολόκληρο το δοκίμιο, ένα είδος έκθεσης, είπαμε να διατυπώσετε πολύ σύντομα ορισμένες σκέψεις σας. Θα σας πω την αμαρτία μου, ας το πω έτσι. Όταν ξεκίνησε ο θεσμός των Εφήβων Βουλευτών, που είναι μια άσκηση δημοκρατίας και ήταν μια ιδέα του κ. Κακλαμάνη, - το 1994 - εσείς τότε ήσασταν ενός έτους, ένα χρόνο, μετά τη γέννηση σας, αποφασίσαμε να οργανώσουμε το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων». Τότε εγώ ήμουν στο Υπουργείο Παιδείας, ως αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας και Υπουργός Παιδείας ήταν ο σημερινός Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου. Πρόεδρος της Βουλής ήταν ο κ. Κακλαμάνης. Μας κάλεσε εδώ ο κ. Κακλαμάνης και μας είπε ότι έχει αυτή τη σκέψη, την οποία βρήκαμε πολύ ενδιαφέρουσα. Μας είπε ότι έπρεπε να συνεργαστεί η Βουλή με το Υπουργείο Παιδείας, όπως και τώρα συνεργαστήκαμε, για να οργανωθεί ο θεσμός. Παρακολουθούσα όλα τα επόμενα χρόνια τη διαδικασία αυτή. Είχε ξεκινήσει ο θεσμός, πράγματι πολύ φρέσκα, πολύ όμορφα, καινοτόμα. Έχουν συμμετάσχει μέχρι τώρα, στα 15 χρόνια ύπαρξης του θεσμού αυτού, 4.500 μαθητές, 4.500 απόφοιτοι Έφηβοι Βουλευτές από τη «Βουλή των Εφήβων».

Τα τελευταία χρόνια όμως - γι' αυτό είπα πριν ότι θα σας πω την αμαρτία μου - παρατηρούσα ότι οι συνάδελφοί σας, σε πολλές περιπτώσεις, διατύπωναν έναν λόγο τον οποίο και εσείς λέτε «ξύλινο». Δηλαδή, μια επανάληψη όχι απλώς των θεμάτων - διότι όταν τα προβλήματα είναι τα ίδια, θα επαναλάβεις και την κριτική και τις προτάσεις ίσως. Είχα την αίσθηση ότι δεν ήταν αυθόρμητα αυτά που διατύπωναν αρκετοί από τους συναδέλφους σας. Δεν ξέρω αν έμπαινε το χέρι κάποιου καθηγητή ή οικογενειών ή κάποιου άλλου, σίγουρα, όμως, διαπίστωνα ότι υπήρχε ένα είδος αντανάκλασης από την τηλεόραση. Δηλαδή, στην τηλεόραση βλέπουμε διάφορα πράγματα και στην ουσία τα μεταφέρουμε ίσως και εδώ. Γι' αυτό είπαμε φέτος να επιχειρήσουμε πρώτον, σε ό,τι αφορά στην επιλογή σας να είναι περισσότερο τυχαίες οι διαδικασίες, ας μου επιτραπεί η έκφραση. Δηλαδή, ζητήσαμε όσοι θέλουν να πάρουν μέρος να διατυπώσουν τις σκέψεις τους. Περισσότεροι από 11.000 μαθητές και μαθήτριες πήραν μέρος σε αυτή τη διαδικασία και έγινε ηλεκτρονική κλήρωση. Να το πω διαφορετικά, δεν ήθελα να συνεχίσουμε τους κατά τεκμήριο «καλύτερους» στο κείμενο - αυτούς που γράφουν τα καλύτερα κείμενα - να τους έχουμε μόνο ως Έφηβους Βουλευτές, αλλά να υπάρξει ένα άνοιγμα στη διαδικασία, για να έχουμε και μια περισσότερο αυθόρμητη διατύπωση των προβληματισμών σας, των

προτάσεων, των απόψεων σας. Γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, αλλάξαμε και λειτουργήσαμε βάσει κλήρωσης. Η κλήρωση, βέβαια, θυμίζω ότι ήταν μία μέθοδος που εφαρμοζόταν και στην αρχαία Αθήνα. Η αρχαία Αθήνα που εφηύρε, που δημιούργησε τη δημοκρατία, είχε την εκλογή σε διάφορα αξιώματα και υπεύθυνες θέσεις και αρμοδιότητες, είχε την εκ περιτροπής ανάθεση και είχε - εάν δεν κάνω λάθος, κύρια καθηγήτρια - είχε και την κλήρωση. Η κυρία Κικιλία, μέλος της Επιτροπής, σας μαρτυρώ τώρα ότι ήταν καθηγήτρια μου στο γυμνάσιο, πριν από αρκετά χρόνια.

ΡΙΤΣΑ ΦΡΑΓΚΟΥ – ΚΙΚΙΛΙΑ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέψετε, για να δείτε παιδιά τι μαθητές βγάζουν οι γυναίκες!!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Συμβαίνουν λοιπόν, συμπτώσεις καμιά φορά στην ζωή. Από την Καστοριά, που εξακολουθώ και κατοικώ μόνιμα, καμιά φορά, πειράζω τους Αθηναίους και λέω ότι εμείς που κατοικούμε στην επαρχία, σας βλέπουμε λίγο αφ' υψηλού, αλλά αυτό είναι χιούμορ. Γιατί τα παιδιά και η νέα γενιά είναι το ίδιο παντού, έχει τα ίδια όνειρα και τις ίδιες ανάγκες, είτε κατοικεί στο Νευροκόπι είτε στον Άγιο Νικόλαο, στη Σκύρο, την Αθήνα ή την Θεσσαλονίκη. Αυτά, λοιπόν, ως προς την επιλογή.

Το δεύτερο, που παρακάλεσα την Επιτροπή που είχε την ευθύνη και του φετινού προγράμματος, είναι να μην ακουστούν μονόλογοι, αλλά να αναπτυχθεί ένας διάλογος, να υπάρχει ο λόγος, ο αντίλογος, γιατί η πεμπτούσια της δημοκρατίας, σε τελευταία ανάλυση, για να καταλήξει σε μια απόφαση, είναι ο διάλογος. Ο σεβασμός της άποψης του άλλου, αλλά όχι κατά υποχρεωτικότητα συμφωνία με την άποψη του άλλου. Λέω την άποψή μου, μπορεί να συμφωνείς, μπορεί να διαφωνείς. Εάν διαφωνείς, διατυπώνεις την άποψή σου, ανταλλάσσουμε επιχειρήματα, γιατί μόνο μέσα από διάλογο μπορούμε, κατά τεκμήριο, να καταλήξουμε και ως πολιτεία και ως Βουλή των ενηλίκων και ως υπουργεία και ως δήμοι και ως νομαρχίες κ.τ.λ. στις ορθότερες και στις καλύτερες αποφάσεις.

Αν δεν υπάρχει διάλογος, τότε ο κίνδυνος να είναι λάθος οι αποφάσεις, είναι πολύ μεγάλος. Από κάποια Έφηβη Βουλευτή αναφέρθηκε και η χούντα, που είναι κλασικό παράδειγμα της αυθαιρεσίας, που οδήγησε όχι απλά σε λάθος αποφάσεις, αλλά σε τραγικά αποτελέσματα, όσον αφορά στην Κύπρο και στον Ελληνισμό, εκτός όλων των άλλων. Άρα, λοιπόν, η ανάπτυξη αυτού του ελεύθερου διαλόγου και του λόγου και του αντιλόγου είναι κάτι που επιθυμούμε να βγει ειδικά από εσάς, από αυτή τη «Βουλή των Εφήβων», και πιστεύω ότι βγαίνει, όπως με διαβεβαίωσαν και από τις άλλες Επιτροπές.

Το τρίτο που θα ήθελα να υπογραμμίσω, ακούγοντάς σας, είναι ότι και δεν το λέω για να σας κολακεύσω, γιατί είναι μια διαπίστωση που την πιστεύω ακράδαντα, επειδή έκανα διάφορες θητείες στο Υπουργείο Παιδείας, σε διάφορες χρονικές περιόδους και είχα πάντα εκ των πραγμάτων και στην πολιτική μου ενασχόληση να ασχολούμαι με τα θέματα των παιδιών, άλλωστε, έχω τρία παιδιά περίπου στην δικιά σας ηλικία, η μια είναι μικρότερη από εσάς, οι άλλοι δύο είναι λίγο μεγαλύτεροι από εσάς, χαίρομαι ιδιαίτερα, γιατί η δική σας συμμετοχή εδώ είναι μια απόδειξη ότι η δική σας γενιά είναι καλύτερη από τις προηγούμενες και το λέω μετά λόγου γνώσης. Εγώ πιστεύω ακράδαντα ότι κάθε γενιά είναι καλύτερη από τις προηγούμενες, αν και πολλές φορές οι μεγαλύτεροι σε ηλικία, ίσως το έχετε ακούσει και εσείς, το άκουγα και εγώ, όταν ήμουν πιο νέος, λέγανε ότι στα δικά μας χρόνια ήταν όλα καλύτερα, ενώ τώρα εσείς οι νέοι τα κάνετε όλα στραβά και ανάποδα. Τα πράγματα είναι ανάποδα και κάθε νεότερη γενιά είναι καλύτερη και αν το αναλύσει κανείς, θα δει ότι υπάρχουν πολύ συγκεκριμένοι λόγοι.

Πρώτον, για παράδειγμα, η δική σας γενιά μεγαλώνει σ' ένα απόλυτα δημοκρατικό καθεστώς, με απόλυτη ελευθερία έκφρασης και αυτό είναι σημαντικό. Δεν έχετε τη στέρηση που είχαμε εμείς σ' εκείνα τα χρόνια. Δεύτερον, η δική σας γενιά μεγαλώνει, έχοντας πολύ περισσότερες δυνατότητες γνώσεις και πληροφόρησης. Μπαίνετε στο internet και βρίσκεστε στην άλλη άκρη του κόσμου. Μπορείτε να μπειτε σε μια βιβλιοθήκη που βρίσκεται, που λέει ο λόγος, στην άλλη άκρη της υφηλίου. Άρα, ο ορίζοντας των γνώσεών σας είναι πολύ πιο πλατύς απ' ό,τι στις προηγούμενες γενιές. Τρίτον, είναι καλύτερη η σημερινή γενιά από την προηγούμενη, όπως και η αυριανή θα είναι καλύτερη από εσάς, είμαι σίγουρος για τους ίδιους λόγους, γιατί εξακολουθείτε και χαρακτηρίζετε από τις ίδιες αξίες, ευαισθησίες που χαρακτηρίζαν και την δική μας γενιά, δηλαδή, συναδελφσύνη, συντροφικότητα, αδελφσύνη, αλλά υπάρχουν και ορισμένα καινούργια που έχουν προστεθεί στην δική σας γενιά ως αξίες και στις αμέσως προηγούμενες γενιές, που δεν υπήρχαν στην εποχή μας. Για παράδειγμα, η ευαισθησία για το περιβάλλον ήταν άγνωστη για εμάς τότε.

Θέλω να καταλήξω και σε κάτι που πιστεύω ακράδαντα. Πιστεύω ότι πρέπει να είστε αισιόδοξοι. Όχι το δικαιούστε απλά, αλλά πρέπει να είστε αισιόδοξοι. Το δικαιούστε ούτως ή άλλως, γιατί στα 16 και 17 χρόνια, ένα δικαίωμα έχει μόνο κανείς και μια υποχρέωση, να είναι αισιόδοξος. Μην ακούσω απαισιοδοξία στα 16 και 17, όταν ουσιαστικά ξεκινά η ζωή. Όταν λες ότι τώρα εδώ μπορώ να πατήσω και να βρεθώ στη άλλη άκρη, όταν όλες οι δυνατότητες είναι μπροστά μου ανοικτές και η δυσκολία που έχω είναι ποια να διαλέξω. Ακούσαμε νωρίτερα, «ψυχολογία, τεχνολογική κατεύθυνση, εκεί έχω μππερδευτεί λίγο, είμαι σε έναν χώρο που δεν μου αρέσει πολύ». Μπορείς να τον αλλάξεις, θα υπάρξουν πολλές ευκαιρίες, για να αλλάξετε πολλά πράγματα στην ζωή σας, γιατί όλες οι δυνατότητες είναι ανοικτές. Στα 75 χρόνια αρχίζουν και λιγοστεύουν οι δυνατότητες του τι καινούργιο να κάνω. Στα 17 όλα είναι μπροστά σας, άρα, αισιοδοξία. Δεύτερον, μια συμβουλή, να ονειρεύεστε. Εγώ είμαι 59 ετών, αλλά ονειρεύομαι πολλές φορές. Ονειρεύομαι και δεν εννοώ το βράδυ με κλειστά τα μάτια, με ανοιχτά τα μάτια εννοώ. Πιάνω τον εαυτό μου να ονειρεύομαι, με τον ίδιο τρόπο που ονειρευόμουν στην εφηβική μου ηλικία, για τον κόσμο που μπορεί να γίνει καλύτερος, έστω και αν δεν πετυχαίνουμε, όσοι φέρουμε ευθύνη στις αποφάσεις. Αύριο θα φέρετε ευθύνη εσείς. Εσείς θα συνδιαμορφώνετε τις αποφάσεις, γιατί τα επόμενα χρόνια και οι επόμενες δεκαετίες είναι δικές σας, δεν είναι δικές μας. Είναι της δικής σας γενιάς πλέον

τα επόμενα 20 – 30 – 50 χρόνια, άρα, εσείς θα παίρνετε και τις αποφάσεις, μετά από μερικά χρόνια. Άρα, θα πρέπει να ονειρεύεστε, για να μπορείτε να δημιουργείτε.

Τέλος, κάτι που το πιστεύω επίσης ακράδαντα. Είναι πάρα πολύ σημαντικό, τι κάνεις στην ζωή σου για τον εαυτό σου. Τι σπουδάζεις, τι επάγγελμα θα ασκήσεις, τι λειτούργημα θα ακολουθήσεις, τα χρήματα που χρειάζεται να βγάξει κανείς, για να έχει αξιοπρεπή ζωή, όλα αυτά είναι πολύ συγκεκριμένοι, κατανοητοί και θεμιτοί και σημαντικοί στόχοι. Είναι, επίσης, πολύ σημαντικό, τι κάνεις για την ζωή σου, για την οικογένειά σου, που είναι κάτι αναντικατάστατο, σε τελευταία ανάλυση. Στα εφηβικά μας χρόνια, εμείς λόγω και άλλων καταστάσεων, διαβάζαμε πολύ και άλλες θεωρίες - καταγωγή της οικογένειας, κριτική στην οικογένεια - και λέγαμε και διάφορες υπερβολές, τότε στα 17 – 18, για να δείξουμε ότι διαφωνούμε με όλα, ανάγκη που και εσείς έχετε καμιά φορά να δείχνετε ότι διαφωνείτε με όλα. Εν πάση περιπτώσει, και η οικογένεια είναι κάτι αναντικατάστατο. Είναι, λοιπόν, πάρα πολύ σημαντικό τι κάνεις στον δικό σου μικρό χώρο. Εξίσου σημαντικό, όμως, πιστεύω ότι είναι το τι κάνεις και τι κάνουμε όλοι μαζί και στο «μεγαλοχώρο» θα έλεγα, δηλαδή, στην κοινωνία.

Οι ξένες γλώσσες έχουν την λέξη « idiot ». Κατά σύμπτωση, έχει την ίδια έννοια σε όλες τις γλώσσες. Τι σημαίνει « idiot »; Σημαίνει χαζός. Αυτήν την έννοια την κληρονόμησαν από την αρχαία ελληνική έννοια του ιδιώτη που υπήρχε, σε αντιπαράθεση με τον πολίτη. Κατά τους αρχαίους Έλληνες και ιδιαίτερα τους Αθηναίους, που πρωτοστάτησαν και εφηύραν τη δημοκρατία, ο ολοκληρωμένος άνθρωπος ήταν αυτός που ήταν ταυτόχρονα και πολίτης. Αυτός που ασχολούνταν με τα κοινά και όχι μόνο με τον εαυτό του, αλλά, παράλληλα με αυτό, τους στόχους που θέτω για το πρόσωπό μου για την οικογένειά μου, ασχολούμαι και με τους στόχους που πρέπει να θέσουμε ως κοινωνία για έναν καλύτερο κόσμο. Suma sumarum, προσωπική μου άποψη.

Όνειρο, αισιοδοξία και σαφώς απόφαση για συλλογική δράση, γιατί οι αλλαγές στις κοινωνίες δεν έρχονται ούτε επειδή θα μας στείλει κάποιος από πάνω ένα δώρο αλλαγής, ούτε επειδή ως είναι φυσικό φαινόμενο θα επέλθει κάποια αλλαγή. Πέφτει χαλάζι, γιατί είναι ένα φυσικό φαινόμενο, γίνεται μια καταιγίδα, γιατί είναι φυσικό φαινόμενο. Οι αλλαγές, όμως, στην κοινωνία είναι αλλαγές που γίνονται μέσα από διεργασίες κοινής δράσης. Επειδή είστε καλύτερη νέα γενιά, μην ακούσω απαισιοδοξία, μην ακούσω για έλλειψη ονείρων, μην τυχόν και ακούσω ότι δεν έχετε μεράκι να συμβάλλετε για να κάνετε καλύτερο αυτόν τον κόσμο. Είμαι σίγουρος ότι θα αγωνιστείτε για να κάνετε αυτόν τον κόσμο καλύτερο.

Η συμμετοχή στην κοινή δράση και στην πολιτική, κατά την άποψή μου, είναι η συμμετοχή σε μια συναρπαστική κοινή περιπέτεια, σε αυτή την κοινή περιπέτεια που λέει «κόσμε, μπορώ και πρέπει να συμβάλλω να γίνεις καλύτερος», έστω και αν δεν φτάνουμε πάντοτε στο στόχο μας, αλλά πολλές φορές πετυχαίνουμε αυτούς τους στόχους. Θα περιμένω, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, να ακούσω τις απόψεις σας και στην Ολομέλεια. Μιλάω για την αισιοδοξία, γιατί το τελευταίο διάστημα, λόγω της μεγάλης κρίσης και των δυσκολιών στην οποία βρίσκεται η χώρα - έχουμε ευθύνες εμείς οι μεγαλύτεροι για αυτή την κατάσταση – κάποιος από αυτούς που διαμορφώνουν την κοινή γνώμη, από το πρωί έως το βράδυ, δημιουργούν ένα κλίμα πλήρους απαισιοδοξίας, λες και έχουν βαλθεί να μας οδηγήσουν σε ομαδική, συλλογική κατάθλιψη. Όλα μαύρα, όλα αδιέξοδα, αύριο κάτι άλλο αρνητικό θα συμβεί... Δεν είναι έτσι. Είναι προβλήματα, είναι δυσκολίες, υπάρχουν ευθύνες. Για όλα αυτά, σαφώς, να εντοπίσουμε τα λάθη, ώστε να μην επαναληφθούν, αλλά δεν είναι δυνατόν να είναι όλα μαύρα και δεν πρέπει να είναι. Ειδικά για τη δική σας γενιά, θα πρέπει να είναι όλα πιο φωτεινά. Έτσι να τα βλέπετε, έτσι να τα προσεγγίζετε, έτσι να παλέψετε και θα κερδίσετε και την προσωπική σας ζωή, αλλά και το συλλογικό στοίχημα, είμαι σίγουρος γι' αυτό. Τώρα, το έπαιξα και εγώ λίγο πατερναλιστής και λίγο δάσκαλος. Όμως, δεν ήθελα να παίζω αυτό το ρόλο. Ήταν περισσότερο μια δική μου, εκ βαθέων, εξομολόγηση προς εσάς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν έχει το προεδρείο να συμπληρώσει ούτε μια λέξη. Είναι εξαιρετικά ελπιδοφόρο αυτό που είπατε στα παιδιά και απλώς, θα το επαναλάβω με έμφαση σαν γιατρός για τη σκοπιμότητα που έχει. Τους είπατε να αγαπάνε και να ονειρεύονται, με ελπίδα και αισιοδοξία μεγάλη, για να ζήσουν καλύτερα. Αυτή είναι η πιο αισιόδοξη «σούμα» από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, με πολύ άξιους συνεχιστές του έργου της αθηναϊκής δημοκρατίας κάποτε, της σημερινής κοινοβουλευτικής σήμερα. Στο σημείο αυτό, σας ευχαριστούμε ειλικρινά, εξαιρετικά αυτά που είπατε και για την παρουσία σας εδώ.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση και εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και θα προχωρήσουμε στην διαδικασία των ψηφοφοριών. Θα ψηφίσουμε, επί της αρχής, τη Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, που σημαίνει ότι δεχόμαστε το κείμενο αυτής της Σύνοψης ως μια βάση για τη συζήτηση των επιμέρους θεμάτων αυτής.

Γίνεται δεκτή, επί της αρχής, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής, δηλαδή το κείμενο από τη σελίδα 7 ως τη σελίδα 8; Όσοι συμφωνούν να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη Κειμένων)

Όσοι δεν συμφωνούν να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνοψη Κειμένων)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι, επί της αρχής, τη Σύνοψη είναι οι περισσότεροι. Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής έγινε δεκτή, επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Τώρα, θα ψηφίσουμε τα επιμέρους κεφάλαια. Γίνεται δεκτό το κεφάλαιο 1, δηλαδή, τα θέματα σχολική ζωή; Όσοι συμφωνούν, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι του κεφαλαίου 1)

Όσοι δεν συμφωνούν να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι του κεφαλαίου 1)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι του κεφαλαίου 1 είναι οι περισσότεροι. Επομένως, το κεφάλαιο 1, που αφορά τα θέματα σχολική ζωή, ψυχαγωγία, ελεύθερος χρόνος, χορός, γιορτές, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το κεφάλαιο 2, που είναι η αξιολόγηση και η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών;

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι του κεφαλαίου 2)

Όσοι δεν συμφωνούν να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι του κεφαλαίου 2)

Επομένως, το κεφάλαιο 2, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Εδώ, ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Ερωτάται, τώρα, η Επιτροπή εάν γίνεται δεκτή στο σύνολό της η σύνοψη κειμένων, αρμοδιότητας της συγκεκριμένης Επιτροπής;

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη Κειμένων)

Όσοι δεν συμφωνούν να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι της Σύνοψης Κειμένων)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι είναι όλοι, πλην ενός. Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό, θα λήξει η συνεδρίαση με την ψηφοφορία δύο ονομάτων από δύο πρόσωπα, τα οποία θα ομιλήσουν στην αίθουσα της Ολομέλειας. Κληρώθηκαν ο κύριος Αραβιάδης Λέανδρος από την Φλώρινα και η κυρία Σιμιτζή Σταυρούλα από την Εύβοια.

Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η συνεδρίαση.

Τέλος και περί ώρα 13.00' λύθηκε η συνεδρίαση.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ
ΣΤ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ